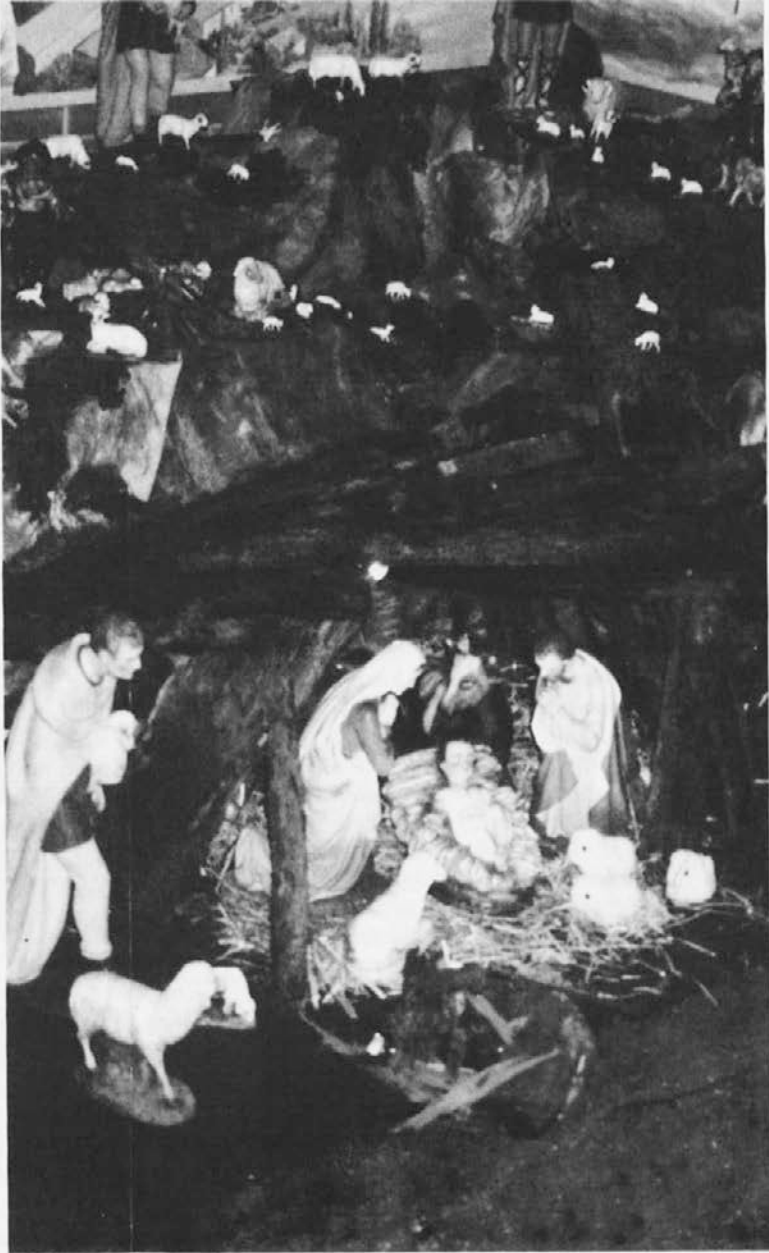

... Da je meni
izsliskati
slovensko sobo,
da mi je razdeliti
slovenski strop,
po umetnosti
in po narodni volji:
naši sobi
stredišče je kot,
naš strop
izvira iz kota,
naše leto iz božiča,
naše družine
iz svete Družine,
naša misel
iz Svetega Duha -
tako je hotel
naš narod.

/Oton Župančič/

misli

THOUGHTS

LETO -
YEAR 43
DECEMBER
1994

Naslovna slika: Ni slovenske cerkve brez jaslic, tudi v izseljenstvu ne. To so jaslice pri Sv. Rafaelu v Sydneyu.

+ + +

NEVERJETNO hitro je minilo leto. In spet je pred nami božič ter z njim zadnja številka-43. letnika naših MISLI. Kot urednik sem poskušal najboljši, kar mi je pač dopuščal čas, saj urejevanje lista ni moj glavni posel. Potrudil sem se po vseh svojih močeh, a marsikaj bi bilo lahko še boljše – no, lahko pa tudi slabše. Eno vem, da biti urednik ni lahek posel, saj je nemogoče vsem bralcem ustreči. Za isti članek te eden pohvali, drugi pa bi te križal, če bi le mogel. Nekateri mi morda zamerijo, ker ne objavim vsega. Rad bi držal MISLI na gotovi dostojni višini – slab urednik bi bil, če bi se bal zamere in bi objavil vse, kar prihaja na uredniško mizo.

Kot upravnik se tudi ne smem pri- toževati. To leto, ki se zdaj izteka, nam je prineslo brez kake posebne akcije – 42 novih že plačilnih naročnikov. To prekaša vrzeli, ki so nastale z umrlimi ali drugače odpadlimi naročniki. Tega bi se veselil vsak upravnik, zlasti pa tiska izven matične domovine, ki z izseljensko narodno skupino vred počasi hira in umira.

Dokler bo tako, se še ni bati, da bi MISLI prenehale. Pri tem pa mi seveda lahko vsi pomagate: s svojo zvestobo listu in pa s pridobivanjem novih naročnikov.

Naj se na tem mestu iz srca zahvalim tiskarju Simonu Špacapanu in skupini rojakov, ki mi mesec za mesecem pomagajo pri pripravljanju revije za pošto, kakor seveda tudi vsem sotrudnikom pri vsebini lista.

– Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO – I. del – Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol – Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca – Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancem.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL. PART I. Cena 12 dolarjev. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. Slovenian Research Center of America.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11 dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI – SLOVENIAN FOLK SONGS – A. L. Ceferin (ed.) – Cena knjižice z audio-kaseto vred 6 dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga zanimivih esejev Dr. M. Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Zadnje izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSLEM, II. del. – Zanimiva študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos. Cena 27 dolarjev. (Cena za prvi in drugi del skupaj je 40 dolarjev.)

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40 dolarjev. Samo zadnja knjiga (III. del) je 28 dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarjev.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjave prič o teharskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 4 dolarjev.

PISMA MRTVEMU BRATU – Topli spomini na brata – Avtor je duhovnik lazarist Franc Sodja – Cena 12 dolarjev.

PRED VRATI PEKLA – Duhovnik lazarist Franc Sodja opisuje v živo življenje v ljubljanskih zaporih po končani vojni. – Cena 8 dolarjev.

JESENSKO LISTJE – Prva pesniška zbirka adelajdskega pesnika Ivana Burnika – Legiša. Ves dobiček je namenjen ljubljanski otroški bolnišnici. Cena 10 dolarjev.

misli (THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'Beckett Street, KEW, Vic. 3101 – Naslov: MISLI, P.O.Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel.: (3)853 7787 – Fax (03)853 6176 + Naročnina za leto 1993 je 10.– dolarjev, izven Avstralije 18.– dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel.: (03)387 8488 – Fax: (03)380 2141

Božje misli in človeške

Leto
43
Št.
12

DECEMBER 1994

Patirji, hitimo!

- Silvin Krajnc — stran 289
Čas božični — čar Božičal
— pesem V. Kosa — stran 290
Božični mir — V.K. — stran 291
Ob jubileju S.D.M.
— P. Bazilij — stran 293
Potrebovali bi veliko idealizma
— Intervju z dr. J. Bernikom
— Igor Senčar — stran 295
Moj božič v drugi — črtica
— P. Bazilij (1945) — stran 298
Sveta noč — pesem
— Oton Župančič — stran 299
Središče svetih Cirila in Metoda,
Melbourne — P. Tone — stran 300
Izpod Triglava — stran 302
Otroške in božje sanje
— Drago Ocvirk — stran 304
Listina družinskih pravic
— stran 305
Središče svete Družine, Adelaide
— P. Janez — stran 306
Moje celice — zapiski iz zaporov
— Jožko Kragelj — stran 307
Naše nabirke — stran 307
O knjigi "Življenjski izzivi"
ing. Ivana Žigona — stran 308
Seminar za učitelje — stran 309
Sveta noč
— Franc S. Finžgar — stran 310
Središče svetega Rafaela, Sydney
— P. Valerijan — stran 311
Z vseh vetrov — stran 314
Kotiček naših mladih — stran 316
Križem avstralske Slovenije
— stran 317
Pa spet nekaj uvoženega iz
Republike Slovenije — stran 320

PASTIRJI, HITIMO!

Pastirji so govorili med seboj: "Pojdimo in pogledimo, kar nam je oznanil Gospod" /Lk 2, 15/. Božično bogoslužje nam ponavlja njihovo vabilo: "Pridite, molimo Gospoda!" Sprejmimo vabilo svete noči in se pridružimo betlehenskimi pastirjem!

GOSPOD, rad imaš pastirje. Komaj si se rodil, si že mislil nanje in jih klical k sebi. Potem si o njih večkrat govoril in tudi sebe predstavil kot pastirja: razglasil si se za Dobrega pastirja.

V božični noči sem tudi jaz prejel oznanilo angelov, pravzaprav tvoj vabilo. Glej, čutim se pastirja. Zato sem prišel pred jaslice. Nisem sam. Moje ovce so z menoj. Cela čreda jih je.

Oprosti, najprej ti bom predstavil črne ovce. Veš, niso le črne, nekam majhne so in tudi bolne. Te ovce so moja prava nadloga: težko se spravim k delu in še težje k molitvi, z ljudmi pride večkrat do kratkega stika, rad kritiziram in obsojam, dane besede ne držim in tudi pošten nisem vedno, potrpežljiv pa sploh ne... Ozri se, prosim, na te moje uboge živali - moje napake! Naj ti odkrito povem: preveč rad jih pasem, čeprav je z njimi vedno kaj narobe. Ali bi jih ti vzel v roke in jih popeljal na svojo pašo?

Imam pa še druge ovce. Boljše so in tudi svetlejšje barve. Prepričan sem, da ti bodo všeč. Te ovce so: moje radosti, moji uspehi in moje upanje, zdrav sem, hitro se spravim s prijatelji, rad delim z drugimi od svoje revščine...

Glej, od vsepovsod prihajajo ljudje k tebi. Čutim, da smo družina, da smo tvoja Cerkev. Ne razumem vedno, kar učeni možje pripovedujejo o tebi, in ne sprejemem hitro, kar nam duhovniki polagajo na srce. Nekaj pa le razumem! Razumem namreč, da: kadar se smejem ali jokam, kadar delam ali počivam, kadar se jezim in kadar se pobotam, si ti vedno z menoj in - z nami. Saj zato si prišel. Želiš živeti kot jaz, želiš živeti z nami.

Hvala ti, Jezus, da si prišel in me poslušal, da si se za nas rodil v betlehenskem hlevcu! Daj mi svojo roko, prosim! Trdnost mi daje, kadar je treba prehoditi nevarni del življenjske poti ali preskočiti jarek. Glej, dajem ti svojo roko! Rad bi ti pomagal podariti temu našemu svetu, ki ga tako ljubiš, več tvojega veselja in tvoje luči.

SILVIN KRAJNC

Čas božični — čar Božiča

Vladimir Kos

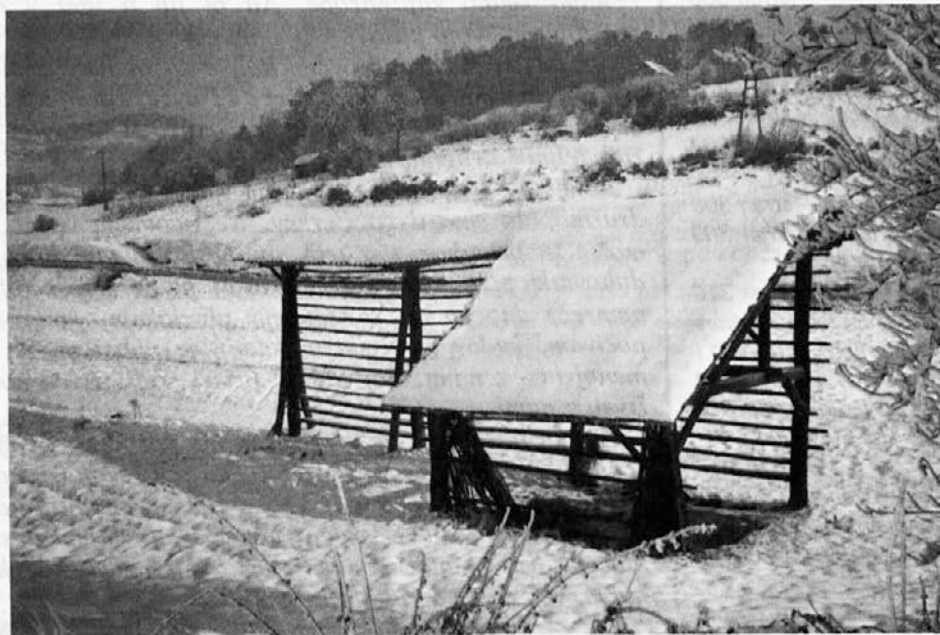
Čému naj primerjam čas božični?
Vročega poletja zreli breskvi,
hladni, rožnati in sončno mični,
da zobje se vanjo kar pogreznjejo...
Kaj nam ni takrát okrog srcá lepó?
Če pa breskev ni več v stari meri —
glej, v nebo se avion pogreza,
kot da čuje klice v stratosferi,
naj letí, letí v skrivnost razsežnosti...
Božič kliče v tíhosti, tajinstveni.
Skoraj drugič tisoč let mineva,
kar je Božji Sin rodil se Človek,
toda znova Luč z votline seva:
mamica Marija Dete péstuje.

Čuješ v hribih betlehemskih — angele?

Ti in jaz lahkó v tem Betlehemu
k Jezuščku poneseva zahvalo:
zdaj je vsak otrok podoben Njemu,
prav posebej, če srcé je tiha Luč,
ki usmerja vsako temno pot k Bogú.

Čému naj primerjam čar Božiča?

Najbolj dragocenemu Darilu!
Božji Sin je Človek — naš Zveličar,
deklica-devica Mu je Mamica —
se še čudiš, da v nebesih sva domá?

Bel je
slovenski
božič:
zunaj
mrzlo,
a v srcih
toplo...

Božični mir

V. K.

NEKAJ tihega, tajinstvenega in svetega, pa vendar domačega čuti verno srce na Sveti večer. Jaslice z božjim Detetom, polnočnica in lepe božične pesmi nam ustvarjajo posebno razpoloženje, ko božjo bližino naravnost čutimo. Božje Dete blagoslavlja iz jaslic s svojimi razprostrtimi ročicami vse, ki imajo dobro voljo. V njihova srca rosi svoj božji mir...

Na Sveti večer si želi biti vsakdo doma. In če ne more tja sam, mu poromajo tja misli - poromajo v domačo vas, v domačo hišo, tja pred jaslice v kotu...

Koliko je naših rojakinj in rojakov po svetu raztepenih. V vseh delih sveta so, sredi tujih narodov žive, a na Sveti večer bodo poromali v spominih domov. V domači farni cerkvi bodo prisluhnili večno lepim božičnim melodijam, kot so jih poslušali v svoji mladosti: "Sveta noč, blažena noč... Kaj se vam zdi, pastirci vi... Tam stoji pa hlevček..." In še in še. Ko se bodo prebudili iz lepih sanj, bodo zopet sami sredi včasih tako hladne tujine.

*

Prvi mrak je legal na zemljo. Belina snega, ki je pokrival vasico, je izgubila svoj sij in postala mehka. Od cerkvice se je oglasil zvon za molitev angelskega češčenja. A nocoj so glasovi posebno topli, saj oznanjajo Sveti večer. Prišel je čas kajenja in škropljenja z blagoslovljeno vodo, prišel je čas družinske molitve.

Oče je stopil pred ognjišče, nagrebel žerjavico v železen lonec, naložil nanjo šib iz butare, ki je prav za to čakala od cvetne nedelje v podstrehi nad hišo. Ko je zagorelo, je mati potresla ogenj s kadihom, da je prijetno zadišalo po domu. Prav kakor diši v cerkvi pri slovesni maši.

"Verujem v Boga Očeta..." je začel oče moliti rožni venec in mi za njim. Prijel je lonec s kadečim se ognjem ter začel svojo pot iz prostora v prostor, nato iz hiše na dvorišče. Takoj za njim je bila mati z lončkom blagoslovljene vode in kropila z vejico pušpana za očetom, ko je kadil po hlevu in sklednju ter okoli vseh gospodarskih poslopij. Za očetom in mamom smo se zvrstili otroci. V dolgi kači smo hodili za njima in odgovarjali: "...Sveta Marija, Mati

božja..." Ni bilo prostora ne v hiši in ne izven nje, kjer oče ne bi pokadil, kjer mama ne bi pokropila in kjer se ta večer ne bi slišala zaupna molitev za božji blagoslov družini.

Nazadnje smo se zbrali v "hiši". Oče je poddržal lonec z ognjem, da je mogel nekdo izmed nas seči s treščico vanj, da je zagorela. Z njo smo potem prižgali luč pod stropom - elektrike takrat pri nas še nismo imeli - ki je morala nato goreti vso noč do belega jutra na Sveti božični dan.

Pokleknili smo okoli mize v kotu, nad katero so že stale družinske jaslice, in odmolili vse tri dele rožnega venca. Sledila je tradicionalna skromna večerja iz kuhanih suhih hrušk in krljev. Ko zdajle mislim nanje, se mi zdi, da so mi teknil bolj kot tu najboljša pečenka...

Zgodbice in božične pesmi so izpolnile čas do polnočnice. Šli smo tudi k sosedovim pogledat jaslice, oni pa so prišli k nam. Kdo ima lepše, kdo je v tem letu dodal kaj novega, da je bila

betlehemska poljana naravnjejša, štalica lepše razsvetljena, mesto Betlehem v ozadju vidnejši izmed zelenja?... Otroci smo hiteli od hiše do hiše po celi vasi in si ogledovali jaslice. Nikjer nas niso odgnali kot nezaželjene in nepovabljene goste.

Ko je do polnočnice manjkala še cela ura, smo se že začeli oblačiti, da ja ne bi kaj zamudili. Pa do farne cerkvice, ki je stala na hribčku malo iz vasi, ni bilo niti deset minut hoda. A naše misli so bile tako že tam, kjer je bilo veliko lučic in so nas vabile velike farne jaslice. Kakšne so neki letos?

Mogočno se je oglasil veliki zvon ob tri četrt na polnoč. Hitro so se mu pridružili še ostali trije in veličastno zvonjenje je napolnilo nočno tišino. Ko smo šli preko polja proti farni cerkvi, je bilo čuti pesem zvonov od vseh strani: iz zvonikov sosednjih fara ter od vseh podružnic, ki jih je bilo kar precej po hribčkih okrog našega kraja. Pesem se je prelivala v eno samo mogočno hvalnico božji Dobroti, ki je to noč postala Človek.

V cerkvi nas je objela svetloba in bučanje orgel. Sledila je pesem za pesmijo. Ali ima še kateri narod toliko lepih, v srce segajočih božičnih pesmi? In v sleherni vaški cerkvi tako ubrane glasove? Slovesna polnočnica se nocoj ni prav nič vlekla - sami nismo vedeli, kdaj je bila končana. Še vedno smo kot zamaknjeni strmeli in poslušali, polni božične skrivnosti.

Preden smo zapustili božji hram, smo se seveda ustavili pri jaslicah in počastili novorojeno božje Dete. Premalo časa je bilo, da bi napasli svoje radovedno občudovanje, kajti oče in mati

sta nas že čakala in priganjala. Pa saj bo še prilika - jaslice bodo ostale v cerkvi prav do svečnice.

Iz hladne noči smo stopili v toplo domačo sobo, kjer so nas čakali na mizi trije poprtniki: eden je bil za Sveti božični dan, drugi za Novo leto, tretji za Tri kralje, praznik razglašanja Gospodovega. S peči pa so dišale pečene krvavice, kajti posta ni bilo več.

Skoro je zavladal v hiši mir, čeprav je luč svetlo gorela vse do belega jutra.

Sveti božični dan nam je bil tako svet, da smo šli samo v cerkev k praznični maši, drugače pa se ves dan držali doma. Šele naslednji dan, na Štefanovo, smo smeli do znancev in sorodnikov, da smo jim zaželeli blagoslovljene praznike.

*

Zdi se mi, da je bilo vse to že davno, davno. In vendar mi je vse še živo pred očmi. Še mi zveni v ušesih očetov glas, še slišim mogočno pesem svetonočnih zvonov.

Bil je to res Božič! Pravi Božič. Sveti božični mir je vladal v nas in okoli nas. Čutila sem, da bi najrajši objela ves svet...

Saj je Božič še vedno lep, še vedno je poln skrivnosti, še vedno prinaša nepopisni mir v moje srce. Toda onega ni več, kar sem doživljala v lepih, brezskrbnih letih svojega otroštva. Ostal pa mi je spomin, ki ni z leti nič obledel - še jasnejši in ljubši postaja v meni. In ob tem razmišljam, kaj tega bodo v življenje ponesli današnji slovenski otroci? Smilijo se mi, če teh blaženih spominov na božično praznovanje ne bodo imeli...

Da bi se v Vaših srcih uresničil božični pozdrav betlehemskih angelov:
MIR LJUDEM NA ZEMLJI!

— to Vam želijo za praznike Gospodovega rojstva in novo leto 1995
Vaši dušni pastirji, slovenski sestri in posinovljeni misijonarji!

Ista voščila in najboljša želje veljajo tudi
vsem naročnikom, bralcem in sotrudnikom MISLI
— vsem se iskreno zahvaljujeta uredništvo in uprava.

Ob jubileju S.D.M.

Štiridesetletnica je že kar visoki jubilej za izseljensko ~~ustanovo~~. Slovensko društvo Melbourne zasluži za svoje delo vse priznanje in iskrene čestitke. Njegov edinstveni hribček z vsem, kar je zrastle v teku let na njem poleg društvenega doma, je za slehernega obiskovalca občudovanja vredna slovenska oaza sredi Avstralije. — Tu je objavljen govor urednika Misli in dolgoletnega člana SDM, patra Bazilija. Imel ga je v soboto 19. novembra 1994 v društveni dvorani pri zahvalni maši, s katero se je pričelo dvodnevno praznovanje.

Odbor Slovenskega društva Melbourne naju je s p. Tonetom naprosil za to jubilejno sveto mašo v društveni dvorani na elthamskem hribčku - ob priliki slovesnosti 40-letnice ustanovitve SDM. Rada sva se odzvala, saj je vabilo znak, da to naše najstarejše društvo še gradi na božjem blagoslovu ter je za vsa leta svojega delovanja Bogu hvaležno. Sem njegov član nepretrgano že od svojega prihoda v Avstralijo leta 1956, torej že od drugega leta po ustanovitvi in v skupini najstarejših članov. Res se zaradi preobilice dela v verskem središču danes ne morem več tako udeleževati kot takrat v začetku, ko sem bil nekaj let tudi član odbora z nalogo socialnega referenta. Vendar razvoj te naše organizacije vsa leta spremljam, podpiram tudi z molitvijo, da bi uspevalo, združevalo in ohranjalo svoje člane kot zavedne in tudi verne Slovence. Vesel sem, da se je odbor kot ob prejšnjih obletnicah tudi ob tem jubileju spomnil na sveto mašo, saj je s tem pokazal, da hoče ohraniti tudi verski del naše narodne dediščine, ki je tako vraščen v našo tisočletno kulturo, našo narodno tradicijo, da ga od tega narodnega bogastva ločiti enostavno ne moremo in ne smemo. Prav v veri je narod dobil tisto nepremagljivo silo, da je obstal do danes, četudi je šel v teku stoletij svoje zgodovine skozi hude viharje in pretese. V cerkvi je dobil začetke svojega pismenega jezika, tu je skopal temelje svoji kulturi in to kar dve stoletji pred saksonskim narodom. Ob svojih cerkvah se je branil pred turškimi napadi in ob cerkvah ohranjal svojo narodnost, tiskal prve knjige, ustanavljal prve šole in prve pevske zборе, da, celo prvo lekarno. Ob cerkvah se je ustavljal ponemčevanju, kakor se je v desetletjih enoumja po zadnji svetovni vojni branil tudi vsiljevanju novih in nam tako tujih idej.

Veliko vas je, ki prihajate iz našega primorskega zamejstva, nastalega kot posledica prve svetovne vojne. Vedeli boste in znali ceniti, kaj je slovenskemu usuznjenemu ljudstvu takrat pomenila vera, ko je fašizem preganjal naš jezik in našo kulturo. Prav slovenske cerkve so bile trdnjave, ki

jim sovražnik ni mogel do živga.

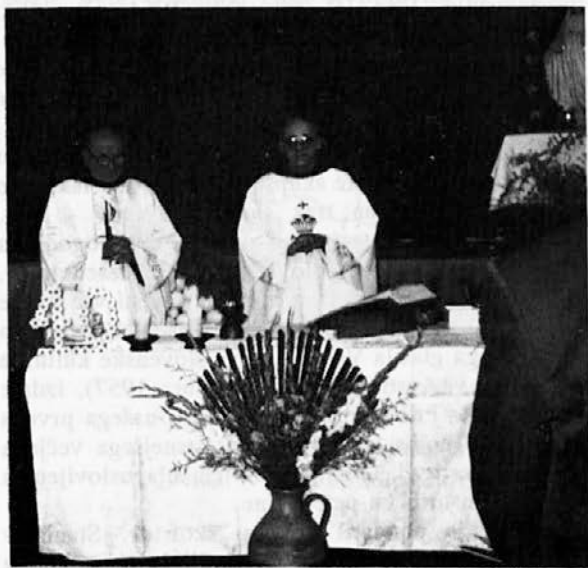
Nič čudnega ni, če je podobno tudi v zdomstvu, kjer koli se je znašel slovenski izseljenec v širnem svetu, pa naj bo to v evropskih deželah, ali v deželah za morjem. Najprej je bilo zbiranje okrog maše in cerkve in s tem so bile dane prilike za osebna spoznanja. Iz misli in želja je prišlo do uresničenj, povezav v društva, po katerih so v teku let zrastle domača slovenska središča, kot je tale na elthamskem hribčku.

Ne vem, kolikim je poznan začetek SDM, katerega štiridesetletnico praznujemo s ponosom. Ker Melbourne še ni imel lastnega slovenskega duhovnika, ga je občasno obiskal pokojni p. Rudolf Pivko OFM iz Sydneja. Sestavil je odbor pomagačev, ki so obveščali rojake o slovenski maši in priredili prvi slovenski družabni večer v Melbourne - v pomoč mesečniku MISLI, ki je začel ne dolgo pred tem in je potreboval finančno pomoč poleg novih naročnikov. Ta odbor se je nekako naravno prelevil v pripravljalno skupino za lastno organizacijo. Dne 19. decembra 1954, ob priliki slovenske maše v cerkvi St. Carthage's, Parkville, je bil oznanjen ustanovni sestanek. Po maši se je skupina rojakov podala v St. Albans, kjer je bila takrat največja naselbina melbournskih Slovencev. Tam so dobili na razpolago župnijske prostore in prišlo je do ustanovne skupščine SDM. Od takrat se je začel tkati pisan trak slovenskih barv - bele, modre in rdeče - ter nizati dogodek za dogodkom prav do današnjih slovesnosti štiridesetletnice. Nemogoče bi bilo v nekaj minutah podati vse važne dogodke - poleg ustanovitve tudi začetek izdajanja društvenega glasila Vestnik, prve slovenske kulturne prireditve v Avstraliji (22. novembra 1957), izdaje prve knjige (Pribac: Bronasti tolkač), našega prvega skromnega doma v Carltonu in kasnejšega večjega razmaha, ki je danes viden na tem blagoslovljenem slovenskem hribčku pete celine.

Kakor je poudaril pokojni škof dr. Stanislav Lenič, ko je blagoslavljal to zemljišče in zasajal v spomin slovensko lipo, kakor sem poudaril že ob

svojih prejšnjih jubilejnih mašah tukaj na hribčku, znova poudarjam tudi danes ob štiridesetletnici: samo ponosni smo lahko na svojo narodnost, na svoje kulturno bogastvo in ne nazadnje na zaklad vere. Vse to je čudovit dar božji vsakemu poedincu, ko mu je Bog dal mater in očeta ter ga postavil v gotovo družino in v gotov življenjski prostor. Ponosni smo ob tem jubileju še posebej tudi na vztrajnost, ki ni klonila pred težavami in naporji, kar so morali v obilni meri premostiti zlasti odborniki prvih let. Danes so lepi spomini na prosjačenje za prvi Dom od slovenske družine do družine, takrat pa ni bilo lahko in smo doživljali marsikaj. Ponosni smo na vneto sodelovanje zvestih delovnih moči, ki so doprinesle svoje, da danes lahko skupno uživamo, kar je zrastle na temeljih težkih začetkov. Danes naj se iz srca zahvalimo dobremu Bogu za vso pomoč, ki jo je SDM prejelo v vseh štiridesetih letih obstoja, kajti "če Gospod ne zida hiše, se zaman trudijo zidarji." Zahvalimo se, da nam je dal vztrajnost, da nam je dal potrpljenje, darežljivost... in vse tisto, kar je pripomoglo, da je prišlo do tega, za izseljenstvo že kar visokega jubileja.

Smo pa tudi v novembru, v mesecu spomina naših dragih pokojnih. Zahvalimo se Bogu tudi za vse tiste med nami, ki so že odšli v večnost in jih sleherno leto posebej vključimo v svoje molitve pri spominskem znamenju. Njih odhod v večnost nas opominja, da je na svetu vse minljivo in kako naj tudi mi izrabimo čas, ki nam je na razplago: zase, za skupnost, za potrebne, za sleherno zadevo, ki potrebuje naše sodelovanje in našo pomoč.

Pri zahvalni maši ob 40-letnici SDM

Vemo pa, da je vsaka zahvala, iskrena toplja zahvala, obenem tudi - nova prošnja. To je star, pa tako resničen slovenski pregovor. Zato pri tej sveti daritvi prosimo Boga za Njegovo pomoč v bodočnosti. Saj z vsakim novim obdobjem nastajajo nujno tudi novi problemi in ti čakajo tudi društvo, ko bo stopalo zlatemu jubileju naproti. Poleg finančnih težav nastajajo še druge: nevarnost, da zaradi pionirski idealizem; da se poudarja družabnost, pa porine v kot kulturno delo; da nas čas zvodeni in kot skupina postanemo telo brez hrbenice, izrodek moderne potrošniške družbe, ki ji manjka duša - narodna in verska... Vedno me boli, če opazim med nami stvari, ki naj bi jih ne bilo in nam niso v čast. Če se naše organizacije - saj ni več samo ena - ne pomenijo med sabo in dejavnosti soupadajo v isti čas. Premalo nas je, da bi se tudi v tem delili. Ali če se katera dejavnost ne meni za čas slovenske maše, ko je vendar nedelja dovolj dolga, maša pa komaj urico. Prav bi bilo, da se da članom, ki želijo biti pri maši, prilika zanjo, ne da bi zaradi tega zamudili kako društveno prireditev. Odbori društev se včasih premalo zavedajo, da od njih veliko zavisi, kam bo krenila naša narodna družina v naslednjih letih ali desetletjih, koliko tradicije, kulturne in verske - ne le polk in valčkov in vriskanja in balinanja, pa potic in kranjskih klobas - bo znala prenesti v novo generacijo, ki raste med nami. Pri tem resnem ter važnem in težkem načrtovanju zaslužijo moralno podporo nas vseh in kot nas kristjanov - tudi obilico naših molitev.

Naj končam z isto mislijo, kot sem končal ob blagoslovitvi Planice in Jadrana. Namreč s Cankarjevimi besedami: **MATI, DOMOVINA, BOG!** In pa s Finžgarjevimi znamenitim rekomb: **BOGU OTROCI, DOMOVINI SINOVI, NIKOMUR HLAPCI!** Oba izreka nam morata veliko pomeniti, a samo kot celota. Če odbijemo enega treh delov, ne veljata nič ne za posameznika, ne za našo skupnost. Je pa v teh besedah življenjsko pravilo za vsakega izmed nas v Sloveniji v svetu. Pa tudi sleherni organizaciji, ki ji je mar iskreno slovenstvo. Zapišimo si jih v srce z istim ognjem, kot sta jih svoj čas izgovarjala in zapisala Cankar in Finžgar - ne zgolj kot moža s podedovano vero v srcu, tudi ne kot politika, ampak kot zavedna narodnjaka. Tako bo našo slovensko narodno skupino tukaj pod Južnim križem tudi nova domovina Avstralija še dolgo poznala kot značajne, poštene, vzorne ljudi z velikim srcem za vse dobro. In poznal ter priznal nas bo tudi Bog ter nam znova in znova naklanjal svoj Očetovski blagoslov.

Potrebovali bi veliko idealizma

DR. JOŽE BERNIK je letos izvoljeni predsednik Svetovnega slovenskega kongresa. Rojen je bil 13. aprila 1924 v Puštalu pri Škofji Loki. Kot študent je leta 1945 brežal na Koroško, prišel nato v Rim in začel študirati na Lateranski papeški univerzi civilno in kanonsko pravo. S pomočjo mednarodne katoliške organizacije Pax Romana je s skupino slovenskih študentov prišel v Španijo, kjer je študiral ekonomijo. Leta 1949 je dobil ameriško vizo in emigriral v Združene države, pet let za njim mu je sledila dr. Marija Bevčarjeva, ki jo je srečal v Španiji kot študentko medicine. Poročila sta se in si ustvarila dom v Chicagu.

Dr. Jože Bernik je bil v novembru s soprogo med nami v Avstraliji. Tu priobčujemo del njegovega intervjuja, ki ga je imel v rodni domovini za študentsko katoliško revijo Tretji dan.

Kaj je pomenil prihod v Ameriko za človeka, ki je tja prišel takorekoč brez vsega, le z mnogimi željami in z mladostnim zagonom?

Pridružil sem se neštetim drugim političnim emigrantom, ki so prav tako začeli brez vsega. Začel sem v tovarni. Kasneje, ko sem bolje obvladal angleščino, sem se vpisal na državno univerzo University of Illinois, kjer sem se specializiral za mednarodno ekonomijo in končal študij leta 1953. Začel sem delati v Chicagu. Sčasoma sem prišel v mednarodni oddelek nekega farmacevtskega podjetja. Leta 1960 sem z ženo odšel v Evropo. Tedaj sem obiskal tudi Slovenijo. To je bila travmatična izkušnja. Videl sem revolucijo v polnem razmahu in dosledno uničenje nekdanjega bogatega življenja.

Kasneje sem dobil mesto pravnika v oddelku za mednarodne zadeve v veliki farmacevtski družbi Abbot Laboratories. Začel sem kot pravnik, po dveh letih sem postal načelnik oddelka in rasel v tem podjetju do svoje upokojitve leta 1989. Postal sem podpredsednik, tajnik in glavni pravnik za vse mednarodne pravne posle te družbe, ki je imela v času mojega odhoda v pokoj šest milijard dolarjev letnega prometa. Podjetje ima čez 125 podružnic po celem svetu. Vse to je bilo pod mojo jurisdikcijo. Prepotoval sem cel svet. Delo je bilo zelo zanimivo, intenzivno in človek je moral, poleg stroke, imeti hitre noge, vzdržljivost in zdravo pamet. Delo je teklo od ustanavljanja novih podružnic, sestavljanja pogodb ter investiranja do pogajanj z vladami po vsem svetu.

Kakšen je občutek biti brez domovine?

To je svojevrstna izkušnja. Vsak izseljenec se

mora presneto boriti, da si zagotovi mesto pod soncem v novi družbi. Ni vsakdo primeren za izseljenca, mi pa smo bili v to prisiljeni. Najbolj travmatična je bila zavest, da smo domovino izgubili, da nazaj ne moremo. A bilo nas je veliko mladih, ki smo si med seboj pomagali. Občutek slovenstva nas je ohranjal pri močeh. Po vseh slovenskih naselbinah so naši izseljenci ustanovili vse mogoče organizacije. Tako je bilo tudi v fari sv. Štefana v Chicagu, ki jo vodijo slovenski frančiškani. To je bilo živo in pestro življenje. Naj omenim, da smo že pred letom 1960 ustanovili društvo SAVA (Slovenski akademiki v Ameriki), iz katerega je izšlo kar precej slovenskih izobražencev, ki so danes na vidnih mestih.

A tudi tam nismo bili brez nasprotnikov. Del stare emigracije, levičarski krogi, ki so gojili socialistične in protiverske ideje, so ob povezavi z režimom napetosti stopnjevali. Napadali so nas po časopisih... Svoje delo je opravila tudi Slovenska izseljenska matica, za katero nismo bili Slovenci in nas je dosledno ignorirala. Ker se nismo vdinjali režimu, nismo od nje dobili nobene podpore, niti šolskih knjig za slovenske šole, ki smo si jih morali preskrbeti sami. Tudi danes mnogi izseljenci nimajo do te Matice nobenih simpatij, ker hodi po starih kolovozih. Sam sem se sicer vključil v njen glavni odbor v želji, da bi kaj spremenil. A mnogo se ni dalo storiti. (Dr. Bernik je nedavno prav iz tega vzroka izstopil iz odbora SIM. - Op. ur.)

Cerkev pa nam je bila v veliko oporo. Brez podpore slovenskih duhovnikov, mnogo jih je tja prišlo z nami, bi slovenstvo v nekaterih krajih že davno usahnilo. Usiha danes, kajti mlajšim iz tam rojene generacije ni bila dana možnost, da bi se čutili kot del slovenskega sveta, saj niso imeli nikakršne povezave z domovino. V tem je velika

tragedija in tudi odgovornost komunističnega režima, ki nas je načrtno osamila in mlade ljudi odvrnil od živega stika s slovenstvom.

Redki so mladi ljudje, ki dobro obvladajo slovenski jezik. Upam, da bo vaša, mlajša generacija, zmoгла razumeti to problematiko in najti načine za zблиževanje.

Po politični emigraciji pa je v Ameriko prišlo še veliko ekonomskih emigrantov. Nekateri od teh je imela v rokah Udba in ti so se skušali infiltrirati in poročati o nas... Ko so ljudje hodili na obiske v domovino, jih je tu mnoge zasliševala Udba in ko so se vrnili, so se iz strahu umaknili v zasebnost. Tudi to je doprineslo k zmanjševanju pokončnosti in narodne zavesti.

Naša firma se je širila in ustanovili smo predstavništvo tudi v Beogradu. Slovenski režim pa me je postavil na nekakšno črno listo, ki jo je komunistična vlada tajila kot kača noge, saj so bile tuje vlade na to zelo pozorne. Naš manager v Beogradu mi je dejal, da imajo glede tega probleme. Dejal sem mu, da se mora problem rešiti, sicer bomo zaprli predstavništvo. Kmalu ni bilo več težav. Nestrpnosti v Ljubljani pa je bilo dosti več kot v Beogradu.

Žal smo bili še premalo pripravljeni na padec komunizma. Če bi bili zunaj malo bolj konkretno poznali, kako je tu komunizem res funkcioniral in če bi bili tukajšnji ljudje bolj seznanjeni z dogodki po svetu, bi morda ne zašli v nekatere napake, ki so bile tu storjene po padcu komunizma.

Omenili ste nagli padec komunizma, na kar nismo bili dovolj pripravljeni. Kje so bile storjene napake?

Takoj na začetku bi bilo potrebno pretrgati vzvode oblasti predstavnikov starega režima. Do neke mere bi bilo to mogoče, ne pa v popolnosti.

Slovenski demokratični izseljenci so bili premalo informirani o dogajanju v Sloveniji, da bi razumeli vso dinamiko. Toda vedeli smo, da bo moral komunizem razpasti zaradi notranjega razkroja... Potoval sem po skorajda vseh komunističnih državah, položaj je bil v osnovi povsod podoben. Režim ni več črpal svoje moči iz ideologije, temveč iz gospodarskih privilegijev, ki jih je dajal svojim pristašem. Ta režim ni bil več ideološko čvrst, ampak mafijško pridobitveno usmerjen. Le nekaj odstotkov ljudi je še verjelo v ideološko konstrukcijo komunizma. Nismo si ustvarili laiške baze v Sloveniji, ki bi delovala tudi kot informacijski center. Premalo smo izkoristili tudi možnosti povezave z ljudmi, ki so potovali po

svetu. Predvsem pa nas je vse ogoljufal t.i. sestop z oblasti. Še bolj je to preslepilo Slovence doma, saj še danes ne morejo verjeti, da je taka perfidnost mogoča.

Pri vas v domovini je bila Cerkev edina, ki je do neke mere le mogla formirati ljudi mimo partije. Mnogi so v mladih letih še bili vključeni v cerkveno življenje, ko pa so prišli na univerzo, je to zanimanje usahnilo. Mnoge od teh je režim z raznimi privilegiji in štipendijami enostavno kupil. Iz univerz so zato prihajali povečini drugačni ljudje, kot je bilo upati. Zanimivo, Slovenija je bila ena redkih dežel, kjer v demokratizaciji študentje niso imeli glasne in močne vloge. Tudi v aferi četverice študentje niso bili gonilna sila. Režim je veliki večini vtepel v glavo, da je najboljši na svetu. Ta lažna samozadostnost je še danes močna ovira pri odpravljanju usedlin komunističnega režima.

Pomanjkanje volje in zagona je opaziti tudi na katoliški strani.

Seveda. Zunaj Cerkve katoličani niso imeli prostora. Danes imate mnogo dobrih katoličanov, ki pa nimajo zavesti odgovornosti laika v moderni družbi. Delo čaka vas, mlade. Preporod se bo lahko začel le med mladimi. Potrebno bo začeti z ustanavljanjem katoliških društev, ki so najboljše sredstvo za vstop v javno življenje. Tam se mladi izurijo v javnem nastopanju, v organizaciji, v mišljenju, delovanju in požrtvovalnosti. Požrtvovalnosti danes med nami Slovenci še posebno primanjkuje. Če ni idealov, tudi požrtvovalnosti ne more biti.

Dolgo let že živite v Združenih državah, ki so zgrajene na svobodoljubnem, demokratičnem duhu; v tem smo šele na začetku. Kaj nam lahko poveste iz svojih ameriških izkušenj?

Nobena demokracija ni popolna. Demokratični sistem je nepopoln, potreben je stalne preнове, a kljub temu je najboljši možni sistem. Tudi ameriška demokracija je nepopolna.. Vendar pa je to sistem, ki ima močno tradicijo in v katerem ne moreš vedno slepiti vseh ljudi. Vse nepravilnosti prej ali slej pridejo na dan in se popravijo. Tako se družba moralno obnavlja. Tudi ameriška demokracija je še vedno v izgradnji. Temnopolti Američani še niso enakopravni v paktičnem pomenu, čeprav pravno so. Tam tudi ni možno desetletja prikrivati političnih zločinov, kot se to dela v Sloveniji. Ne vem, če se mladi pri vas zavedate, da ne naredi vaša vlada nič bistveno pomembnega za popravilo

krivic iz preteklosti. Jih nitr ne razišče, kaj šele popravi. To je največja ovira v gradnji demokracije in je sramota slovenske družbe.

V Sloveniji ste v demokracijo prišli iz družbe, ki je živela iz revolucionarnih principov. Čudim se, kako da Slovenci tako mirno prenašajo, da jih predstavniki bivšega totalitarnega režima danes učijo demokracijo, pravno državo in tržno ekonomijo. Ti ljudje nikoli niso bili demokrati, pa čeprav so morda živeli tudi v tujini. Ne razumejo, kaj je demokracija.

V Sloveniji primanjkuje politične kulture v smislu, da so ljudje strpni med seboj, četudi so na nasprotnih političnih položajih. A to je skorajda nemogoče, saj je vodilna plast prejšnjega režima v demokracijo prenesla svoje borbene, revolucionarne metode dela. Zahtevajo, da bi se vsi strinjali z njihovimi pridobitvami revolucije. A to ni demokracija. Demokracija raste iz temelja "Živi in pusti živeti!". Ekonomska in druga moč pa je še vedno v rokah starih sil, ki drugim ne pustijo do zraka. Zato je mogel nedavno londonski Economist zapisati: "V nekaterih vzhodnoevropskih državah, predvsem v Sloveniji in Romuniji, se bivšim komunistom ni bilo potrebno vrniti na oblast, saj je niso nikdar zapustili." Kakšna primerjava! Slovenija in Romunija!

Demokracija deluje le tam, kjer so ljudje res

obveščeni in poskušajo stvari razumeti. Časopisni jezik na Slovenskem pa je danes tako meglen, da ne doprinaša k vzgoji za demokracijo.

Prihodnost je v tistih mladih ljudeh, ki ne živijo iz pretekle miselnosti. V slovenskem prostoru potrebujemo veliko idealizma. Brez idealizma in pripravljenosti na žrtve je rast nemogoča. Razgledanost, pokončnost, pošteno delo in idealizem bodo lahko zgradili demokracijo. Mladim so odprta vrata v svet. Potujte, spoznajte sebe in svet, otresite se provincializma in samozadostnosti! Občutek samozadostnosti je poguben. Odprite se poštenim tokovom političnega in kulturnega življenja po svetu!

V slovenskem svetu je še mnogo dvojnosti, sprenevedanja, potvorjene preteklosti, polresnič ipd. To so izzivi, s katerimi se mora slovenski človek, še posebno vi mladi, odločno spoprijeti. Odgovor na te izzive pa je možen le, če izhajate iz življenjskega optimizma, ki ga daje vera, iz ljubezni do bližnjega, do sebe, do drugih. Pri stikih s tolikimi narodi po celem svetu človek vidi in ve, da je v slovenskem človeku mnogo nadpovprečnih, toda neizrabljenih talentov. Pojdite in s takšno življenjsko držo naredite nekaj iz sebe ter za slovensko družbo in državo! In srečno pot!

Spoštovani g. Bernik, hvala za ta pogovor.

Pogovarjal se je
Igor Senčar

Ob sprejemu
dr. J. Bernika
in soproge
na letališču
v Melbournu

Moj božič u drugi

Božična
črtica

sem to opustil. Nervozno sem si grizel nohte in gledal skozi okno. "Morda pa mi bo v francoščini le prizanesel, saj je bilo prvič. In če sem pri matematični nalogi dobil vsaj trojko?... Ah!..."

Ako bi šolska ura ne bila tako kratka, bi se skoraj prepričal, da sem zopet srečno ušel skozi konferenčno rešeto.

S trepetajočo desnico sem sprejel svojo dijaško knjižico ter jo nesel v klop. Odprl sem jo in pogled mi je obstal na okroglih črkah razrednikove pisave: "Slaba ocena iz francoščine in pismeno iz matematike..."

V trenutku so se zrušili prelepi načrti. Vse veselje do božičnih praznikov je v meni na mah ugasnilo. Zaprl sem nesrečno knjižico in se zopet zagledal skozi okno v plesoče snežinke, ki so se gosto usipale izpod nebesne sivine. Prvikrat mi je v šoli zdrknila po licu solza...

Tisti dan se nisem poslovil od sošolcev. Tudi veselih praznikov nisem voščil nikomur. Stopal sem sam po zasneženi Tržaški cesti proti domu in pred očmi so mi venomer migljale tiste okrogle črke. Videl sem jih v plesu snežink, videl pred nogami v snegu... In ko sem zamižal, da bi se jih vsaj za hip znebil, mi je v srcu zaključalo: "Lepe praznike si si pripravil! In kaj poreče mama?"

Saj res! Mati... Tako skrbi zame. Veseli se svetoonočnega miru, jaz pa ji nosim domov tako grenko bol.

"Da so morali sklicati konferenco tik pred prazniki!..." me je zopet pograbilo in bruhalo iz mene. Nikamor več se mi ni mudilo.

Mati, uboga mati! Vse praznike ji bom skvaril...

Obstal sem za trenutek. "Ne, ne! To se ne sme zgoditi! Ne smem kaliti božičnega veselja ne drugim, ne sebi!"

In sklenil sem, da izida konference pred koncem počitnic ne bom izdal. - - -

"Kako je?" me je vprašala mati s tistim - meni tako znanim - boječim glasom, ki je kar pričakoval razočaranje in nevhvaležnost.

Za hip sem molčal, potem pa se ji zlagal, čeprav me je davilo, da sem komaj izječljal tistih nekaj besed: "Še nismo dobili vrnjenih knjižic..."

Mati ni spraševala dalje: preveč je imela

Z neverjetno naglico so se tisto leto približali božični prazniki. Komaj je izginil za nami dan spomina rajnih in komaj so pospravili stojnice Miklavževega semnja s Kongresnega trga, že so minevali poslednji dnevi adventa.

Hodil sem v drugi razred gimnazije. V šoli smo z živahno neučakanostjo pričakovali okrožnice, ki nam bo naznanila pričetek božičnih počitnic. Hej, kaj bi je ne!

"Nam bodo podarili ponedeljek? - Menda ne bodo letos krajšali počitnic? - Kdaj se odpelješ domov?...". Vprašanja so padala druga za drugim. Iz vseh je žarelo hrepenenje mladih src po sreči, ki ozarja sleherno družino, zbrano okrog jasic.

Sluga je prinesel v razred okrožnico, z njo pa tudi razočaranje. Preko žarečih obrazov drugošolcev se je prikradla odnekod rahla megla. V okrožnici je bila namreč napovedana poleg božičnih počitnic tudi - konferenca.

"Pa ravno jutri! Dan pred počitnicami..." sem se jezil ter malomarno metal zvezke v šolsko torbo.

Konferenca mi ni šla prav nič v račune. Pri francoščini mi je spodletelo in nisem imel prilike popraviti slabega reda. Pa tudi matematične naloge dvomljive ocene še nismo dobili nazaj. Čudne slutnje so me spreletavale in mi kalile veselo pričakovanje božičnih praznikov. - - -

Zadnji dan pouka. Običajna živahnost je pred razrednikovo uro zamrla. Zdelo se mi je, da jo je med pavzo, ko smo zračili učilnico, odnesel prepil. In potem tisto čakanje, ko je profesor vso uro počasi odpiral dijaške knjižice, pomakal med opombami pero v črnilo in pisal, pisal...

Drugikrat bi ugibal, kdaj bom na vrsti, danes pa

pripravljanja za praznike. Jaz pa sem se globoko oddahnil, ko se je obrnila in odšla po opravkih v sobo. Vendar sem še čutil rdečico, ki mi kar ni hotela z lic. Pred samim seboj sem se sramoval, da sem mam tako grdo nalagal.

"Ne smem kvariti praznikov," sem se prepričeval, a umiril se nisem.

Zvečer sem v kotu postavljaj jaslice. Za nekaj trenutkov sem se raztresel, vendar mi je od časa do časa zaplesala pred očmi dijaška knjižica. Čutil sem jo v žepu sukničca in zdela se mi je težka kot svinec.

"Saj res! Kaj če jo mama najde? - Skriti jo moram, skriti za vse praznike!..."

Prisluhnil sem in pogledal okoli sebe: bil sem sam. Roka mi je naglo segla v žep. Kar speklo me je, ko sem se dotaknil platnic. Vendar sem jih zagrabil, kot bi jih hotel zadaviti.

Izvelkel sem dijaško knjižico in jo z eno samo naglo kretnjo porinil na polico - pod mah betlehemske poljan. - - -

Sveta noč.. Vsi smo bili zbrani v topli družinski sreči. Prijeten vonj kadila je napolnil dom. Potem pa smo pred jaslicami molili in peli.

A jaz? Nisem videl jaslic pred seboj in svečke so se plašno umaknile nekam v daljavo. Tudi valovita zelena poljana s hlevcem vred je izginila. Le dijaška knjižica je ostala in misel nanjo me je popolnoma raztresla.

Udušil sem solze in požrl sline, ki so se mi dvigale v grlu.

"Mater si nalagal... Pa si upaš stati pred jaslicami?... " mi je razbijalo v prsih.

Žal mi je bilo, da sem skrnil svoj greh. "Pa ravno pod mah jaslic! - Le zakaj nisem knjižice pokazal takoj, ko sem jo prinesel domov," sem si očital.

Sklonil sem glavo. Nič več nisem mogel peti.

Vse božične praznike sem bil tih kot nikoli poprej. Srečanja z materinimi očmi nisem mogel prenesti. Tudi jaslic sem se ogibal, da mi je bilo v resnici nerodno. Vsak pogled nanje mi je zadal novo rano.

Mati je opazila moj nemir.

Neko popoldne se je sklonila k meni in se rahlo dotaknila moje rame.

"Binč, kaj ti je? Povej!..."

Zdržnil sem se. Naj ji pogledam v oči? Ne bi ji mogel.

"Mama!..." sem komaj izdaval ter sklonil glavo. Polile so me solze.

In materina roka me je peljala - k jaslicam. Moj Bog, pa ravno k jaslicam v kot, da sem skozi solze zopet zagledal pred seboj svojo nesrečno knjižico.

Mati mi je dvignila glavo ter se mi zazrla v oči. Pogleda sta se srečala...

Naj še tajim? Naj še lažem svoji materi? In tu, pred jaslicami, kjer sem sleherno leto preživel najlepše ure življenja?...

Materine oči so nemo spraševale. Zdele so se mi kot dvoje jasnih zvezd, ki edini svetila na mojo samotno pot.

In tedaj sem videl, kako sta se odtrgali od njiju dve srebrni solzi. Njuna lesketajoča se sled na materinem licu se mi je zdela kot žar, ki se spušča od božične zvezde nad hlevcem.

Bil sem premagan.

Stisnil sem se v mamino naročje in zaihtel kot še nikoli. Vse sem ji povedal in jo prosil oduščanja.

Materin obraz se je zjasnil. Brez besed me je pobožala po mokrem licu. Potem pa se je zagledala v Marijo, ki se je v hlevčku mojih jaslic sklanjala nad Jezuškom ter mu vračala smehljaj za smehljaj...

P. BAZILIJ

(V dijaškem listu "Cvetje v tujini",
begunsko taborišče Peggez-Lienz,
božič 1945)

SVETA NOČ

Oton Župančič

Nocoj se sklonilo nebo
do zemlje je v vroči ljubavi,
sladak ji prinaša pozdrav:
"Mir dobrim ljudem po nižavi!"

Ne čujete, dobri ljudje,
kaj klic iz višine vam pravi?
Ne umete tujih glasov:
"Mir dobrim ljudem po nižavi? "

Čuj! - Meči, ostroge zvane -
na boj se vrstijo krvavi -
Z neba se spevi lijó:
"Mir dobrim ljudem po nižavi!"

In mir je in pokoj povsod -
mrličji leže po planjavi -
Vse tiho - le z neba zveni:
"Mir dobrim ljudem po nižavi!"

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,

Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,

Baraga House, 19 A Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Mobile: 015 555 840 Fax: (03) 853 6176

Dom počitka m. Romane - Mother Romana Home

11 - 15 A Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 853 1054 Fax: (03) 853 6176

Kroniki našega središča tokrat dodajamo pet novokrščencev, ki so prejeli krst v naši domači cerkvi.

Dne 20. novembra je prejel krst **Robert John Kelso**. Rodil se je v družini Grahama Davida Kelsa in Jane r. Kovačič.

V soboto 26. novembra je bil krščen **Shaun Joseph Anton Ujcih**. H krstu sta ga prinesla starša Leo Ujčić in Martina r. Skok.

V nedeljo 27. novembra so prinesli h krstu **Jamia Benjamina Habjana**. Jamie se je rodil staršema Jožetu Habjanu in Mateji r. Vrbnik.

Na Miklavževo nedeljo 4. decembra je bil krščen **William Hrvatini**. H krstu sta ga prinesla starša Edo Hrvatini in Katarina r. Korač.

Kot peta je bila 7. decembra krščena **Erin Marietta Brinkley**. Njena starša sta Eden Brinkley in Marietta r. Urh, ki živita v Canberri.

Vsem novokrščencem želimo božjega blagoslova; enako tudi staršem in botrom, da bi mogli izpolnjevati to, kar so obljubili.

Zakonsko zvestobo sta si tokrat obljubila med mašo na nedeljo 11. decembra **Peter Dalziel** in **Esther Frances Durut**. Peter je po rodu Škot, Esther pa je rojena v družini Vjekoslava Durut in Zore r. Frank. Naj novoporočenca spremlja božji blagoslov na poti skozi življenje.

Našim pokojnim se je 24. novembra pridružil **IVAN SOSIČ**. Umril je za rakom v bolnici v Box Hillu. Pokojni Ivan je bil rojen 6. junija 1930 v Trstu. V Avstralijo je prišel leta 1955 iz Italije in se 1964 poročil z Ido r. Di Santo, Italijanko po rodu. V zakonu sta se jima rodila sinova Antonio in Karlo. V sredo 30. novembra po pogrebni maši smo ga pospremili na pokopališče v Prestonu.

Večer pred tem je bil rožni venec za pokoj njegove duše; oboje v naši cerkvi v Kew. Pokojni zapuščala ženo Ido, sinova Antonia in Karla, brata Branka in sestro Marijo z družinami.

V Geelongu je v nedeljo 4. decembra v 84. letu starosti umrla **LOJZKA ŠTEGELJ** r. Graunar. Rojena je bila 4. junija 1910 v Števerjanu. V Postojni se je v novembru 1947 poročila z Viktorjem Štegljem iz Razdrtega. Skupaj sta zbežala v Italijo in od tam prišla v Avstralijo na ladji "Blackford" 18. februarja 1950. Po smrti moža (1964) je živela bolj sama zase in bila povezana le z nekaterimi rojaki, ki so jo obiskovali in ji pomagali. Pogreb pokojne Lojzke je bil na praznik Brezmadežne 8. decembra iz cerkve sv. Družine v Bellpark na Western Cemetery v grob moža Viktorja.

V svojem stanovanju v North Fitzroyu je umrl **ANTON ČESNIK**. Prijatelj ga je našel mrtvega v nedeljo 4. decembra zvečer. Anton je bil rojen leta 1931 v kraju Palčje pri Pivki. V Avstralijo je prišel leta 1954 preko italijanskih taborišč. Delal je v Snowy Mountains in v raznih drugih krajih do bolniške upokojitve. Njegova starša Maks in Antonija sta že med pokojnimi, prav tako brat Maks, sestra Antonija še živi in je poročene nekje v Srbiji. Ob krsti pokojnega Antona smo molili rožni venec dne 11. decembra zvečer. Naslednji dan po pogrebni maši smo ga pospremili iz naše cerkve na Keilor, kjer počiva v skupnih slovenskih grobovih. Bog povrni vsem, ki ste darovali za njegov pogreb. Do dnerva pogreba smo zbrali \$ 1210.

Pokojne vam priporočamo v molitev z željo in upanjem, da bi bili čimprej v polnosti deležni nebeške sreče.

LETOŠNJI BOŽIČNI SPORED

Na praznik božjega rojstva se pripravljamo najprej sami v svojem srcu, skupaj z drugimi v družini in nazadnje v naši veliki družini, ki se zbira pri svetem Cirilu in Metodu. Za to zadnje skupno praznovanje naj vam bo v pomoč letošnji božični spored. Takole bo oblikovan:

NEDELJA, 18. DECEMBRA je zadnja od štirih adventnih nedelj. Pred osmo in deseto mašo bo prilika za sveto spoved. To nedeljo po maši je v dvorani pod cerkvijo tudi kosilo za upokojence in druge, ki ga pripravljajo gospodinje z Društvom svete Eme.

SOBOTA, 24. DECEMBRA, SVETI VEČER. Čez dan lahko opravite spoved. Kadarkoli lahko pokličete enega od patrov v Baragovem domu.

Zvečer bo spovedovanje od devetih do petnajst minut pred polnočjo.

POLNOČNICA bo v primeru lepega vremena na prostem pri votlini z jasicami. Začne se točno opolnoči s prinosom Jezuščka in blagoslovom jasic. Vsi, ki ste pripravljene polnočno mašo obogatiti s svojim sodelovanjem in podoživljati slovenski božič, ste k tej maši lepo povabljeni. Tisti, ki težko zdržijo uro in pol brez klepetanja in kajenja, pa so povabljeni k devnim prazničnim mašam, ki bodo krajše. Omogočite lepo praznovanje polnočnice tistim, ki to želijo.

NEDELJA, 25. DECEMBRA, BOŽIČ, PRAZNIK GOSPODOVEGA ROJSTVA. Praznične maše bodo ob osmih, desetih /če bo vreme dopuščalo, pred votlino z jasicami/ in ob petih popoldne. Pred vsako mašo bo prilika za spoved.

PONEDELJEK, 26. DECEMBRA, SVETI ŠTEFAN. Maši ob osmih in desetih. Pred mašama bo prilika za spoved.

PETEK, 30. DECEMBRA, PRAZNIK SVETE DRUŽINE. Ta praznik je navadno na nedeljo po božiču. Letos ga praznujemo med tednom, zato imamo le večerno mašo ob pol osmih.

SOBOTA, 31. DECEMBRA, STAREGA LETA DAN. Z mašo ob sedmih zvečer se bomo Bogu zahvalili za iztekajoče leto.

NEDELJA, 1. JANUARJA, NOVO LETO - PRAZNIK BOŽJE MATERE MARIJE. Maše bodo ob osmih, desetih /če bo vreme dopuščalo, pred votlino z jasicami/ in ob petih popoldne. Pri deseti maši bomo imeli **blagoslov malih otrok.** Ta blagoslov spada k prazniku Svete družine. Ker je ta praznik med tednom, bo blagoslov na Novega leta dan. Starši in stari starši, pripeljite svoje otroke in vnuke, da bodo prejeli blagoslov, ki je nemenjen posebej tistim, ki še ne morejo prejemati obhajila. Prvi dan v letu je tudi dan miru. Pred mašami bo prilika za spoved.

SLOVENSKO SPOVEDOVANJE DRUGOD

MORWELL Z OKOLICO ima priliko za slovensko božično spoved na **četrti adventno nedeljo, 18. decembra** od šestih do sedmih zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, nato pa bo redna sveta maša namesto na četrto nedeljo v mesecu.

NORTH ALTONA Z OKOLICO ima slovensko spoved v cerkvi sv. Leona Velikega v **ponedeljek, 19. decembra**, od 6. do 7. ure zvečer.

ST. ALBANS Z OKOLICO ima možnost za slovensko spoved v **torek, 20. decembra** od 6. do 7. ure zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, kjer se na drugo nedeljo v mesecu zbiramo k slovenski maši.

WODONGA in ALBURY imata božično spoved v **sredo 21. decembra** v cerkvi Srca Jezusovega v Wodongi. Ob pol osmih zvečer bo skupna pripravna na spoved za vso faro, nato pa bo prilika za božično spoved tudi v slovenščini.

SPRINGVALE Z OKOLICO ima priliko za slovensko spoved v **četrtak, 22. decembra**, v cerkvi šv. Jožefa v od 6. do 7. ure zvečer.

GEELONG Z OKOLICO ima slovensko spoved v **četrtak, 22. decembra**. Ob pol osmih zvečer bo v cerkvi sv. Družine v Bellparku skupna pripravna na spoved za vso faro, nato pa bo prilika za božično spoved tudi v slovenščini.

BOLNIKI IN OSTARELI, če želite obisk slovenskega duhovnika ali bi pred božičnimi prazniki radi prejeli zakramente, to sporočite v Baragov dom.

Lahko boste prisluhnili **slovenski božični oddaji** na radiu 3ZZZ /92.3 MHz-FM/. Bo v sredo 28. decembra med sedmo in osmo uro zvečer.

Med dogodki v naši skupnosti gotovo ne moremo iti mimo **40 letnice Slovenskega društva Melbourne** 19. in 20. novembra na Elthamskem hribčku. V dveh dneh se je zvrstilo kar nekaj kulturnih, zabavnih in športnih prireditiv. Otvoriti praznovanja, ki jo je vodil dr. Peter Vencelj, sekretar za Slovence po svetu pri vladi Republike Slovenije, je sledila zahvalna maša. V nagovoru med mašo je p. Bazilij, dolgoletni član društva, spregovoril o njegovih začetkih in o nujnosti služenja celotni slovenski skupnosti. Še enkrat iskreně čestitke Slovenskemu društvu Melbourne z željo, da bi še naprej gojili ljubezen do domovine, materinega jezika, vernosti in vsega, po čemer smo Slovenci. To je hkrati največ, kar lahko damo avstralski skupnosti, katere del smo.

Ob takih in podobnih prireditvah, kjer imamo navadno tudi sveto mašo, ta maša postaja vedno manj "sveta". Kot da je maša namenjena le starejšim, ki ne znajo balinat. Otroci, ki jim starši z našo dediščino niso posredovali tudi vere, pa morda gledajo nanjo kot na del folklorne, brez katere bi bili starejši prikrajšani za nekaj bistvenega.

/Nadaljevanje na strani 113/

IZPOD TRIGLAVA

LJUBLJANSKA UNIVERZA je praznovala 75-letnico svojega delovanja. V počastitev tega jubileja so se na fakultetah ves teden vrstile različne prireditve. Upam, da tokrat niso pozabili njenega prvega rektorja dr. Leonida Pitamica, ki so ga oblasti pri prejšnjih jubilejih načrtno prezrele.

V Kranju pa so v začetku decembra v počastitev 35-letnice delovanja Fakultete za organizacijske vede položili temeljni kamen za novo stavbo.

SLOVENSKE ŽELEZNICE bodo to leto zaključile brez izgub, je napovedal generalni direktor Marjan Rekar. Še več: to leto so naredile sto milijonov tolarjev dobička. To je še več vredno v primerjavi z lanskim poslovnim letom, ki je železnicam prineslo kar 950 milijonov tolarjev izgube.

LOKALNE VOLITVE, na katerih so v Sloveniji volilni upravičenci (udeležba je bila nekaj več kot 52 odstotna) izbirali župane in občinske svete v 147 novih občinah, so bile na prvo decembrsko nedeljo. Za 56 občin so bili župani že izvoljeni, drugje pa čakajo na drugi krog volitev, ki bo 18. decembra. Najbolje so se odrezale liste neodvisnih kandidatov, ki so zmagale v enajstih občinah. Od strank je na prvem mestu ljudska stranka z desetimi župani. Socialdemokratska stranka bo imela najmanj osem županov, liberalna demokracija najmanj šest, krščanski demokrati pet, skupaj z ljudsko stranko pa še tri. Združena lista je že dobila tri županska mesta, stranke slovenske pomladi pa so s skupnima kandidatom zmagale v dveh občinah. V Ljubljani se bosta v drugem krogu pomerila kandidat liberalne demokracije dr. Dimitrij

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

Rupel in neodvisni kandidat dr. France Bučar. V Kopru so župana že izvolili in sicer Aurelija Jurija iz Združene liste. Murska Sobota je dobila za župana Andreja Gorenčerja, Slovenj Gradec pa Janeza Komljanca.

V EVROPSKEM TISKU smo nedavno zasledili lestvico držav po številu samomorov. Že več let vodijo Madžari in so s številom 24,4 samomorov na sto tisoč prebivalcev tik pred Finci. Slovenija kot samostojen narod še ni vključena, Jugoslavija pa je nekje na sredi z desetimi ali enajstimi primeri na sto tisoč prebivalcev. Poznamo pa podatek iz slovenskega tiska, da je bilo v Sloveniji leta 1992 kar 588 samomorov. Ta nam dovolj jasno pove, da je na vrtu svetovne lestvice Slovenija in ne Madžarska. Število 588 namreč pomeni, da je na sto tisoč Slovencev 29,4 samomorilcev, če računamo, da je v Sloveniji dva milijona ljudi. Dejansko jih je še nekaj manj in je stanje še slabše. O tem se pri nas premalo govori. Madžari in z njimi svetovni krogi se zaskrbljujoče sprašujejo o vzrokih samomorov, mi pa se kar bojimo resnici pogledati v oči...

SLADOLEDA pojedjo severnoevropski prebivalci letno 14 kilogramov na osebo, pri Slovencih pa pridejo na enega človeka le trije kilogrami. S tem sicer ni rečeno, da Slovenci ne marajo sladoleda, le navado imajo tako, da ga uživajo poleti, pozimi pa skoraj nič. V sladoladarni Ljubljanskih mlekarj naredijo v poletnem času od 600 do 700 ton sladoleda na mesec in ta proizvodnja je desetkrat večja kot v drugih mesecih. V enem letu ga naredijo približno 4000 ton. Večina proizvodnje je za domačo uporabo, le okrog deset odstotkov ga izvozijo na Hrvaško. Izdelujejo pa v Sloveniji trideset različnih vrst sladoleda.

DVE NOVI spominski znamki sta izšli v Ljubljani, posvečeni dvema stoletnicama. Ena velja stoletnici prve poštne stavbe v Mariboru na Slomškovem (takrat Stolnem) trgu. Druga pa spominja na stoletnico železniške proge Ljubljana - Grosuplje - Novo mesto in prikazuje avstrijsko lokomotivo, izdelano leta 1893, ki je peljala prvi vlak iz Novega mesta v Ljubljano.

VALERIJA HEYBALOVA, nekdanja primadona ljubljanske opere, je po težki bolezni umrla v Ljubljani. Izšla je iz številne pevske kamniške družine. Oče in mati sta bila organista na Šutni, brat - tudi odlični glasbenik - je umrl kot frančiškanski pater Pavlin na Brezjah. Valerija je s

svojimi opernimi nastopi prišla v sam evropski vrh, največji uspeh pa je po mnenju kritikov dosegla z vlogo Magde v operi Konzul skladatelja Giana Carla Monottija. V ljubljanski frančiškanski cerkvi je pri slovesnih latinskih mašah rada sodelovala kot solistka. Po vojni je morala zaradi svojega prepričanja skozi zapore, ki so ji zrahljali živce in skrajšali uspešno operno kariero.

PRIJETNI SO OBCUTKI, ko nastopaš v imenu svojega naroda. Tudi slovenska policija se je udeležila 4. mednarodnega policijskega tekmovanja, ki je bil letos v Budjericah na Češkem. Policijskih ekip je bilo sedemnajst iz dvanajstih držav, tekmovala pa so v mnogoboju, streljanju, karateju, štafetnemu maratonu in športnemu plezanju. Slovenska ekipa je uspešno dosegla drugo mesto, v športnem plezanju pa celo prvo.

PALME MUČENIŠTVA je naslov 460 strani debeli knjigi, ki jo je v domovini izdala Mohorjeva družba v Celju. Napisali ali bolje uredili so jo duhovniki Anton Pust, Zdravko Reven in Božidar Slapšak. Govori o 237 ubitih in nekaterih tudi zverinsko mučenih ter umorjenih žrtvah nasilja v času 1940 - 1962 v vrstah slovenskih duhovnikov, bogoslovcev, redovnih bratov in sester. Od 123 duhovnikov je izgubilo življenje zaradi vojnih okoliščin sedem, zaradi italijanskega nasilja eden, zaradi četniškega nasilja trije, zaradi ustaškega nasilja osem, zaradi nacističnega nasilja enaindvajset, zaradi komunističnega nasilja pa triinosemdeset.

Novo knjigo je pozdravil ljubljanski nadškof in metropolit Šuštar, se zahvalil avtorjem in dodal: "Mnoge, ki so v knjigi opisani, sem osebno poznal. Če ne bi prej odšel v Rim, bi bil morda tudi jaz med njimi..."

SELANI, med katerimi je Franc Ksaver Meško živel in deloval 43 let, so bili pobudniki Meškovega dneva, ki je bil v soboto 29. oktobra, ter odkritja pisateljevega doprsnega kipa v Slovenjem Gradcu.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

Zasluzil si je to čast, saj je Korošcem ponos, vsem Slovincem pa pomnik pisane besede in duhovne omike. Pisateljev edini cilj - duhovniški in pisateljski - je bil: Oznanjati Kristusa, križanega in vstalega!

Slovesnosti odkritja spomenika se je udeležil poleg številnih drugih gostov mariborski pomožni škof Smej, ki je kip blagoslovil.

OSTALIM, že označenim množičnim grobovom po slovenski zemlji, se je pridružil še eden: v nedeljo 30. oktobra je bila v Mačkovcu nad Robom na Dolenjskem pogrebna maša, simbolni pokop in blagoslovitev spominskega križa na grobišču. Slovesnosti je vodil ribniški dekan Maks Ipavec.

Spominski križ je več kot tri metre visok in ima bakreno streho, kip Križanega pa je iz bron in bakra. Stoji na kraju, kjer je bilo pobitih dne 27. oktobra 1943 štirideset mož in fantov, jetnikov kočevskih komunističnih zaporov.

DVOJEZIČNO ŠOLSTVO na zamejskem Koroškem se razveseljivo pozitivno razvija, je za tisk izjavil vodja manjšinsko šolskega oddelka pri koroškem šolskem svetu. V letošnjem šolskem letu se je k dvojezičnemu pouku prijavilo 3056 šolarjev. V obveznih šolskih skupinah je prijavljenih k pouku slovenščine 1997 šolarjev - v šolskem letu 1988/89 jih je bilo 1435. Na ljudskih šolah je teh študentov 1549, na splošnih in višjih šolah pa obiskuje pouk slovenščine 1059 šolarjev in šolarik.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

Tel: 724 5408

17 Railway Parade Fairfield 2163

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevoznih pokojnih.

OTROŠKE IN BO

Ne moški ne ženska nista dopolnitev drug drugemu, to ni mogoče. Nihče, pa naj bo še tako dober, popoln ipd., ne more zapolniti tega pomanjkanja, razen ljubezen, ki jo lahko skuzujemo drug drugemu. Prav zaradi te ljubezni hrepenimo drug po drugem, ne želimo biti sami in osamljeni, zapuščeni in pozabljeni.

Res pa je tudi, da lahko živimo skupaj, ne da bi se spoštovali, sprejemali, ljubili. Takrat smo drug drugemu v breme in si želimo, da bi se ne srečali in ne poznali, da bi se kratkomalo razšli. Kakor hitro pa smo sami, že se v nas prebuja nostalgija po bližnjem, že spet si želimo nekoga, ki bi nam bil blizu in bi mu nekaj pomenili. Naj je skupno življenje še tak križ, še večji in bolj neznosni križ je osamljenost. Tako dejansko ugotovljamo. Vemo pa tudi, da skupnega življenja ni brez našega truda in prizadevanja. Bolj ko namreč sodelujemo v skupnem življenju, več bomo od njega prejeli. Vsaka investicija v skupno življenje se bogato obrestuje, vsaka delnica - del nas samih - bo na borzi ljubezni hitro dobila veliko večjo vrednost, kakor pa je bila vložena.

LEPOTA IN KRIŽI SKUPNEGA ŽIVLJENJA

O čem sanja otrok, če ne o tem, da bi ga imela očeka in mamica rada! Tem prvim sanjam so enakovredne druge, da bi se imela med seboj rada tudi očeka in mamica. Tako hrepenenje je nosil v srcu vsak, ki je bil kdaj otrok. Tako hrepenenje neusahljivo kipi iz vsakega otroka, tudi današnjega.

Da je težko človeku samemu biti, je ugotovljal že Stvarnik, ko je gledal naveličanega Adama v raj. Iz ljubezni ga je ustvaril, toda to ni bilo za Adama dovolj. Adam je tudi hotel nekoga ljubiti, tudi on je hotel slišati v odgovor besede, ki bi dale njegovemu življenju smisel: "Adam, rada te imam!" Prav zaradi tega je Stvarnik ustvaril Evo, ali kot pravi Sveto pismo: "pomočnico". Pomočnico v čem? Česa naš junak ni zmožni? V vsem bi Adam lahko bil sam, le v nečem je potreboval pomoč: v ljubezni. Za ljubezen pa sta potrebna dva ali več, vse drugo more človek postoriti sam. Za ljubezen, ki osrečuje, daje življenje in veselje do življenja ter prižiga upanje - ni dovolj en sam.

Ni naključje, da pripoved o stvarjenju Eve govori, kako jo je Bog naredil iz Adamovega rebra. To je seveda v pesniški podobi povedano, da moškemu manjka nekaj bistvenega, da je za vedno zaznamovan na telesu in duši s praznino, ki jo ne more izpolniti nič drugega, kakor ljubezen drugih.

DRUŽINA

Ker je Bog tudi sam ljubezen, trajna darovajska izmenjava med Očetom in Sinom in v Svetem Duhu, je želel, da tudi ljudje živimo v podobni skupnosti, kjer se bo ljubezen pretakala v vse smeri. Zato si je v svoji ljubezni do nas zamislil družino. Ta je podoba in uresničevanje božjega življenja.

V družini se namreč človek - mož, žena, otrok - usposablja za sprejemanje od drugega in za podarjanje drugemu. Tako družina postaja osnovno okolje, v katerem se počlovečujemo in v medsebojni ljubezni uresničujemo božjo podobo v sebi. Ker nas družinsko življenje usposablja za ljubezen in je teren, kjer ljubezen lahko uresničujemo, nam tudi pomaga, da preraščamo različne oblike sebičnosti, samozadostnosti in samovšečnosti.

Priznati moramo, da se je v naših časih precej razbohotila sebičnost, ki neusmiljeno podira vse, kar je zgradila ljubezen. Ni treba posebej

ŽJE SANJE

poudarjati, da sta zakonska skupnost in družina danes nekoliko razvrednoteni in v krizi. Toda ali imamo kaj boljšega od ljubezni? Je sebičnost sposobna ustvariti in ponuditi kaj bolj primerne za človekovo srečo, kakor ponuja ljubezen? Smo res bolj srečni, če smo zaradi sebičnosti razdrli zakonsko gnezdo in s tem prikrajšali otroke za družinsko gnezdo? Alternative ni. Kar je ustvarila ljubezen, Bog, naj sebičnost ne razdira - to je modrost, ki ji bodo radi prisluhnili tudi sodobni iskalci sreče.

Dejansko smo vsi na poti od sebičnosti k vedno večji ljubezni. Zakonska skupnost in družina nam pomagata, da po tej poti uspešno napredujemo. Na tej poti pa nas lahko zanese tudi nazaj in takrat se od drugih oddaljamo, se od njih ločujemo in se vračamo v osamljenost. Tega pa si v resnici ne želimo. Ni dovolj, da gojimo želje po zakonskem in družinskem življenju, zanj pa ničesar ne storimo. S tem smo podobni človeku, ki umira od lakote pred obloženo mizo - ker ne stegnemo roke, da bi si postregli, čeprav vemo, da edino tako pridemo do hrane. Podobno je z zakonsko skupnostjo in družino. Nudita nam vse, le vanju se moramo vključiti.

Odvč je vprašanje, kdo naj stori prvi korak: ali mož ali žena ali otroci. Nihče v ljubezni ne dela prvega koraka, vsi smo že prej vse prejeli, prvi korak je naredil in dela Bog. Z vsem nas je obdaril: z možem, ženo, otroki, starši... in tudi s sposobnostjo, da ljubezen vračamo. V zakonu ali družini nas ne more voditi vprašanje: Kaj je mož, kaj je žena, kaj je otrok storil zame? Edino primerno vprašanje je: Ali bom vedno bolj širokosrčen, potrpežljiv in božji, ali pa bom oviral razcvet ljubezni v naši družini.

Otrok in Bog sanjata o ljubezni in si je želita. Iz teh sanj lahko mož in žena, oče in mati naredita resničnost in spolnita otroške in božje želje, kadar drug drugega preHITEVATA v ljubezni, spoštovanju in darovanju. Ljubezen med njima daje otrokom življenje in jih osrečuje, hkrati pa je ena najlepših hvalnic, ki jih lahko človek da Bogu.

DRAGO OCVRK

KRISTUSOVA CERKEV se odkrito in z vsem poudarkom zavzema za naslednje pravice družine:

- Za pravico, da obstaja in se razvija kot družina, to se pravi: pravico vsakega človeka, tudi revnih, da ustanovi družino in jo vzdržuje s potrebnimi sredstvi.
- Za pravico, da uveljavlja lastno odgovornost pri posredovanju življenja in pri vzgoji otrok.
- Za pravico do trajnosti zakonske vezi in do trajnosti zakona kot ustanove.
- Za pravico, da veruje, da svojo vero tudi izpoveduje in širi.
- Za pravico, da svoje otroke vzgaja s potrebnimi sredstvi in ustanovami, ustrezno svojim lastnim verskim izročilom in vrednotam.
- Za pravico do telesne, socialne, politične in gospodarske zaščite, zlasti za revne in bolne.
- Za pravico do primerne stanovanja, ki omogoča dostojno družinsko življenje.
- Za pravico, da izraža in zastopa svoje interese pred javnimi, gospodarskimi, socialnimi in kulturnimi oblastmi na višji in nižji stopnji, bodisi osebno kot posameznik, ali s pomočjo združenj.
- Za pravico do združevanja z drugimi družinami in ustanovami za omogočanje dobrega in hitrega izpolnjevanja lastnih nalog.
- Za pravico, da s pomočjo ustreznih ustanov in zakonodaje brani mladoletnike pred škodljivimi drogami, pornografijo, alkoholizmom itd.
- Za pravico do poštenega razvedrila, ki pospešuje vrednote družine.
- Za pravico, da se more kot družina izseliti in si poiskati ugodnejše življenjske pogoje.

(Iz cerkvenih dokumentov/)

ZA NAMI je Miklavž, veselje vseh otrok. Pa tudi odrasli se namejejo ob doživetjih svojih malih ter ob spominu na miklavževanja svoje mladosti. Letos je našo skupnost obiskal dokaj mlad Miklavž. Navadno je službo Miklavža opravljal Ahlinov Nace, letos pa je dejal, da mu nekaj nagajajo noge in ni siguran. A v skupnosti imamo vedno koga, ki priskoči na pomoč. Tako je letos naš znani pomočnik misijona, ministrant in tudi posebni delilec svetega obhajila, Filip Ivančič, sprejel še dolžnost nebeškega dobrotnika otrok. Vsi so bili mnenja, da je svojo službo odlično opravil. Otroci se ga niso nič bali. Ker pa je bilo letos na Miklavževno nedeljo pri nas izredno vroče, so imeli parklji dopust in tudi samo en angel se ni ustrašil vročine. To je bila Anita Polajzer, ki tudi rada naredi na misijonu kakšno delo, primerno za njena leta. Otrok je bilo nekoliko manj, saj so se nekateri verjetno zbal, da bo v cerkvi preveč vroče, a ni bilo tako hudo. Naše gospodinje so po prireditvi otroke v dvoranci pogostile s slaščicami in seveda sladoledom. Vsem hvala za sodelovanje!

PRED NAMI so prazniki in tu je kratek spored slovesnosti v naši cerkvi. Dne 18. decembra bo skupna priprava na spoved. Potem bo ves teden do božiča vsako jutro od 8 do 9 ure priložnost za spoved, na božično vigilijo pa kar ves dan. Če hočemo, da bodo naši prazniki zares doživeti ter napolnjeni z notranjim mirom in veseljem, potem je potrebna temeljita božična spoved. Mnogi to opuščajo, zato pa je tudi toliko nezadovoljnih družin in razdrtih zakonov. Prav zato vas vse vabim, da pridete k zakramentu sprave.

Mnogi mislijo, da je skupna priprava dovolj in individualna spoved ni potrebna. Mnogi tudi izrabljajo skupno pripravo s skupno odvezo in mislijo, da je to dovolj. Kongregacija za Cerkevni nauk dovolj razločno in jasno pove, da mora udeleženec skupne odveze v bližnji priložnosti opraviti tudi individualno spoved, če mu je vest očitala večje grehe. To ni volja posameznega duhovnika, ampak nauk Cerkve. Če smo kristjani, moramo spoštovati in spolnjevati, kar Cerkev uči.

ZA polnočnico bodo letos še posebej sodelovali otroci v procesiji. Tudi otroški zborček Slovenskega kluba bo za polnočnico pel v naši cerkvi. - Na božični dan bo sveta maša samo ob deseti uri dopoldne.

PRAZNIK svete Družine, ki je zavetnica našega misijona, bomo obhajali na nedeljo Novega leta. Kot že vrsto let, bo tudi letos med nami adelaidski

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 346 9674 - Fax (08) 346 3487

nadškof Leonard Faulkner. Ob deseti uri bo glavni maševalec. Med mašo mu bo zapel tudi otroški zborček Slovenskega kluba. Ob koncu bogoslužja bo nadškof podelil poseben blagoslov prisotnim otrokom.

Ker se s to nedeljo tudi zaključuje svetovno LETO DRUŽINE, vse starše z družinami iskreno vabim k tej praznični maši. Vem, da bo marsikdo utrujen od silvestrovanja, saj bo noč za marsikoga bolj kratka. A dobra volja vse premore. In končno je začetek novega leta. Naš pregovor pravi: "Z Bogom začni vsako delo in ti bo lepo uspelo!" Če bo novo leto takoj na začetku zaznamovano z Bogom in molitvijo, bodo naše družine, naša rodna in nova domovina ter ves svet prejeli božji blagoslov. Pri tem naj nam bodo za zgled mladi kristjani po svetu, ki se na mnogih krajih na večer starega leta zbirajo k molitvi. Mnogi se zavedajo, kako silno smo se oddaljili od Boga. Pred kratkim mi je nekdo rekel: "Bog je pozabil na nas, ko je v Avstraliji tako velika suša..." Pa sem ga vprašal, če morda nismo mi pozabili na Boga ter ga izrinili iz naših družin in iz naših src?

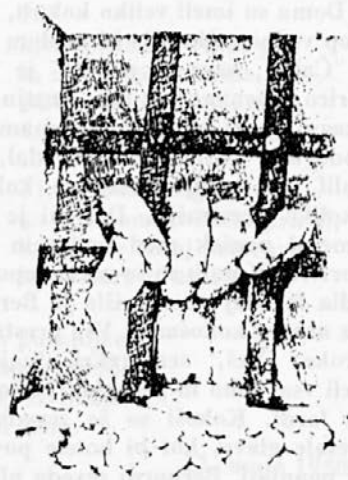
VSEM rojakom, tudi v Zapadni Avstraliji in drugod po naši peti celini želim milosti in notranjega miru polne božične praznike, v novem letu 1995 pa naj vas vse spremlja božji blagoslov! Bog naj vas varuje na vseh vaših potih. Želim posebno vsem, ki ste priklenjeni na bolniško posteljo, da bi v svojem trpljenju čutili, kako blizu ste Jezusu. V hlevcu rojeno Dete naj vam da moči, da boste zmogli breme boleznih vdano prenašati. Darujte ga za tiste, ki so se izgubili - naj najdejo pot nazaj k Bogu, miru in sreči!

BOŽIČNA ODDAJA bo letos v priredbi verskega središča.

P. JANEZ

MOJE CELICE

(DRUŽBA)

Oče je buljil vame, ker ni mogel verjeti, da sem ta prikazen prav jaz. Ne vem, kaj si je mislil. Gotovo se je čutil užaljenega in ponižanega. Po vseh žrtvah in žaljih, ki jih je napravil zame, po šestnajstih letih šolanja je sedaj videl pred seboj tega sina-capina. Vsak berač bi imel boljše obleko. Zame je bilo to nekaj vsakdanjega, ker sem videl tudi druge jetnike v podobnih uniformah. Težko mi je bilo zaradi očeta. Imel je solze v očeh, ko mi je ponudil roko. Ničesar ni rekel. Vendar sem čutil, kako trpi. Pred njim sem se še bolj trudil, da bi pokazal dobro voljo in pogum. Vedel sem, koliko je prestal v vseh teh mesecih. Njega je bilo težko prepričati, kako in zakaj je do vsega tega prišlo.

Prepričeval sem ga, da mi ni nič hudega, da sem se navadil tudi na to življenje in da bom gotovo pomiloščen.

Vsakega obiska sem se veselil in hkrati bal, ker sem vedel, da bo domačim, zlasti staršem, potem še teže. Vedno bolj bodo čutili, da smo si daleč. Najbolj sem se bal tega, da ne bi kateri zbolel in umrl. Vedel sem, da nikogar ne pustijo na pogreb. Takrat niti sanjali nismo o tem, da bodo jetnikom dajali dopust, kar se je pozneje dogajalo.

V mesecu maju sem bral Don Kihota, Grešnika Lenarta, Elin Pelin: Jaz, ti, on in en letnik Planinskega vestnika.

Dne 23. maja se je vrnil Rehar. Bil je v samici. Morda je tudi on pisal "poročilo". Trdil je, da so ga zasliševali. Imel je precej zrahljane živce. Nekega jutra, ko je bil še ves zaspan, sta se spoprijela z Mozetičem za prazen nič. Mozetič je vzkipel kot bivol in bali smo se, da ne bi planil nanj. Morali smo miriti, da ne bi posegel vmes paznik.

Vročina, utrujenost in živčna napetost - vse je vplivalo na jetnike. Včasih so bile strune tako napete, da je zadoščala iskrica, pa bi se vse razpočilo.

Sredi maja smo v celici praznovali obletnico Mozetičeve poroke. Do podrobnosti nam je pripovedoval, kako se je srečal z Bernardo, kako dober je bil z njo kot fant in prva leta skupnega življenja. Najbolj smo se smejali, ko nam je pripovedoval o kokoših.

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$203.91 dr. Jože Bernik; \$100.— Jože Horvat; \$50.— Zvonko Bezjak; \$40.— Slavko Tomšič; \$30.— Martin Berkopec; \$20.— Alojz Semenič, Ivanka Dodich; \$15.— Terezija Umek, Dora Srebroff; \$10.— Olga Dubbert, Ana Šutej, Romano Benčič, Janez Lah, Mary Kavčič, Miro Vuga, Miha Rissa, Jože Novak, Nace Feldin, Martin Belec, Francka Anžin, Maria Oppelt, Ivan Šestan, Marjan Jonke, Mirko Cizerle, Vida Bastalec, Marija Juršević, Frances Skrbič, Rudi Durchar, Marija Penko, Valerija Sedmak; \$6.— Štefanija Bajsič; \$5.— Marija Vale, Josip Burlovič, Viktor Šenkinc, Ivanka Bajt, Janko Menič, Zdravko Valenčič, Hedi Skrbič, Ljudmila Pertot; \$2.— Štefan Toplak.

ZA MISIJONE IN NAŠE
POSINOVLJENE MISIJONARJE:

\$100.— M. Š. (Sydney), Martin Berkopec; \$50.— Anica in Toni Konda (za misijon p. Miha v Zambiji namesto božičnih voščilnic znancem, katerim na tem mestu želita blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto), Martin Berkopec (za lačne); \$25.— A.&M. Brne; \$20.— Ivanka Bajt (namesto božičnih voščilnic znancem), N. N. (Sydney); \$10.— Ivanka Student (za lačne), Tinka Urh.

ZA MATER TEREZIJU
IN NJENE LAČNE SIROTE:

\$30.— Julijana Šajn; \$25.— A. & M. Brne.

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

ZIVLJENJSKI IZZIVI je nova knjiga med vrsto knjig na platnicah, ki so na razpolago za nakup preko uprave MISLI. Napisal jo je naš avstralski rojak ing. IVAN ŽIGON, ki živi v Perthu, kadar ni v Sloveniji. Cena knjige je po želji avtorja znižana za avstralske Slovence na 15 dolarjev. Knjiga je zanimiva, tudi če se ne strinjaš z vsemi avtorjevimi pogledi na bližnjo preteklost.

Ing. Ivan Žigon je prejel menda že kar precej laskavih kritik o svojem delu. Dr. Edi Gobec, vodja slovenske ustanove v Združenih državah (Slovenian Research Center of America, Inc.) mu je tole pisal: "... Zelo sem se razveselil Vaše srca Vam k njej čestitam in zelo hvaležen sem Vam za poslani izvod. Zdaj sem je že dobršen del prebral in sem po Vaši zaslugi bogatejši za številne nove poglede in izzive. Med avtobiografskimi deli novejših dobe je to ena treh knjig, ki mi medvojne in povojne razmere najbolj osvetlijo (poleg Ivana Korošca za domobranca in Mitje Šipka za koroške partizane). Vaša pa zajame še Avstralijo in Afriko in predstavi še marsikako bistro analizo in predlog. Zaslužila bi ponatis številnih odlomkov v občilnih, pa še kako okroglo mizo, kot n.pr. Vaš predlog za obnovo klasične vzgoje ali razpravljanje o dialektičnem marksizmu v luči Vaših primerjav..."

Doma so imeli veliko kokoši, polno dvorišče. Toda Bernardi je bilop vedno težko, da bi za dom to ali ono zaklala.

"Čakaj, sem si mislil," je pripovedoval Ivan. "Šel sem v Gorico, naravnost k inž. Rustju. Prosil sem ga, naj mi da nekaj takega, kar bi kokoši omamilo. Nekaj šibkega, da ne bi škodovalo. Nisem mu povedal, kaj nameravam. Morda si je mislil, da hodijo sosedove kokoši na naše in da jih hočem nekoliko prestrašiti. Dal mi je neki prašek. Hitel sem domov, pomešal prašek med moko in koruzo in natresel kokošim po dvorišču. Kmalu so se začele opotekati, kot bi bile pijane. Zdaj je padla ta zdaj ona. Prišla je Bernarda. 'Poglej,' sem rekel, 'kaj je z našimi kokošmi?' Vsa prestrašena jih je ogledovala in jemala v roke. 'Veš,' sem rekel. 'najbolje bo, da jih zakolješ, bomo imeli vsaj juho in pečenko!' Ubogala me je. Nekaj dni smo živeli kot lordi. Kokoši so se seveda kmalu opomogle. Nekoliko so otrešale glave, kot bi hotele povedati, da podobnih šal ni treba več uganjati. Bernardi seveda nikoli tega nisem povedal, ker bi ji bilo gotovo žal za vse tiste kokoši, ki so šle v lonec. Dobro smo se pa le imeli nekaj dni."

Vse, kar je pripovedoval, sem zložil v te verze:

SOTRPINU IVANU

1. Pred šestnajstimi si leti hodil še v Volčjo Drago, kjer izbral si dekle blago in hotel za ženko vzeti.
2. Prvič videl si mladenko, ko zabredel si v mlakužo in z motorjem padel v lužo. Žrtev za bodočo ženko.
3. Gledal si jo ljubeznivo, sladke rabil si besede. Bil gotov si, da nasede vsemu, kar je zapeljivo.
4. O vijolici prelepi in o petju si ji bajal in s prijaznostjo napajal v smehu in ljubezni slepi.
5. Vso nesrečo si preprečil, ko so fantje ti grozili. Bil v stiski si in sili, a si srca njih omečil.
6. Ko Bernarda prestopila prvič prag je tvoj'ga doma, novo vzdušje kot aroma vso je hišo napolnila.

7. Angel stal ti je ob strani. Mirno, skladno sta živela. Vedno sta se razumela, srečna vsa v ljubezni vdani.
8. Ko si s konjem, avtom dirjal po Gorici, Furlaniji, po Čedadu, Benečiji, ženko včasih si ozmerjal,
9. če ti ni kokoške cvrla, ko prišel domov si lačen, truden, siten in razkačen. Žalostno se je ozrla
10. nate in hitela streči, da te lačnega nasiti. Dala ti je tudi piti v mislih, da te s tem osreči.
11. Bog je vama dal otroke, lepe, čvrste, zdrave, nežne, pridne, dobre in hvaležne, ki jemal si jih na roke,
12. pestoval, učil in božal. Kupoval si jim igrače, krilca, srajčke, čevlje, hlače in z dobrotami obkrožal.
13. Videl si družino srečno. Nisi predvideval ječe, žalosti, skrbi, nesreče. Le pogum! Saj to ni večno.

14. Ob obletnici poroke
vsi navzoči ti želimo,
da bi že prihodnjo zimo
videl ženko in otroke.

15. Da bi z džipom in kamjonom
dirjal zopet po deželi,
da bi zbrali vsi veseli
tam pod vašim se balkonom,

18.
Žalost vsa bo pozabljena,
ko končano bo trpljenje.
Novo bo tedaj življenje
in vesela ti in žena.

16. Kjer bi sladko vince pili
in na vse te bolečine,
stiske, žalost in spomine
drug za drugim obudili.

17. Ti nas boš tedaj zabaval,
ko boš nam in ženki pravil,
kaj si vse tedaj pripravil,
ko si kure ji uspaval.

12. maja 1950

Tudi Mozetič je rad bral in se zanimal za vse možne stvari.

Dne 26. maja so iz sosednje celice vzeli Faniko. S tem so bile prekinjene vezi, ker si ostale niso znale pomagati s trkanjem. Tudi poguma niso imele.

Barič je bil ves iz sebe. Ostal je kot brez glave. Kadil je kot Turek. Ždel je v svojem kotu in s krmežljivimi očmi prebiral pisma, ki mu jih je pisala Fanika, ko je skoraj vsak večer pošiljala kruh in druge dobrote.

Meseca junija so razkužili celice in jih prepleskali z apnom. Nas so odpeljali v bunker št. 17. Bilo je kar prijetno, ker je bilo poleti v podzemeljskih prostorih hladno. Skoraj žal nam je bilo, da ni to trajalo več dni. V drugem nadstropju je bilo namreč neznosno. Polna celica, malo zraka, vročina, smrad, prah. Včasih smo prosili, da so nam dali malo vode, s katero smo zmocili pod. Vлага, ki je izparevala, je ohladila sobo.

Junija me je obiskala najmlajša sestra Julka. Zdelo se mi je, da je še najbolj pogumna. Priporočal sem ji, naj svoj pogum prenaša tudi na starše. Dal sem ji pesmico, ki sem jo napisal zanjo.

Dne 23. junija so nam vzeli Bariča, ki je odšel v delovno taborišče. Zvedeli smo, da so tudi nekatere duhovnike poslali na delo. Šepetali so o Žalah, kjer so postavili novo taborišče, da bodo gradili stavbe.

Upali smo, da bodo počasi vse razkropili in izpraznili celico, ali pa jo pripravili za nove jetnike, ki so venomer prihajali v "Dom". Zaželeli smo si spremembe. Vsaka sprememba je za jetnika velik dogodek. Zdi se, kot bi prišel v drugo mesto. Vse je novo. Novi ljudje, novi pazniki, druga celica. Človek se namreč naveliča istih oseb v tako tesnem prostoru. Kar so imeli in vedeli, so si povedali. Po dolgem skupnem bivanju morejo odkrivati le napake drug drugega. In pri tem pride rado do nesporazumov.

Junija sem se lotil Slodnjakove knjige Pogine naj pes. Zdela se mi je zelo tendenciozna in premalo kritična. Prebral sem tudi knjigo o Rabu in Stritarjeve Kritične spise.

Julija mi je prišel v roke Tihi Don. Prebral sem tudi Bevkovo Pravico do življenja in Korolenkovega Slepi muzikant.

/ Z zapiski iz zaporov bomo nadaljevali v prihodnjem letniku /

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

nam je iz Canberre poslalo obvestilo o seminarju za učiteljice slovenskega jezika. Na razpis so se na seminar prijavile štiri učiteljice iz Melbourn (Viktorija Mrak, Lidija Lapuh, Magda Pišotek in Marija Penca), tri iz Sydneya (Mariza Ličen, Marija Žaja in Andrejka Andreaž) ter ena iz Adelaide (Marta Špes).

Glede na to, da je bila žal udeležba omejena na največ pet učiteljic iz Avstralije, je Urad za Slovence po svetu v sodelovanju z Ministrstvom za šolstvo in veleposlaništvom odločil, da se seminarja v letu 1995 udeležijo naslednje učiteljice:

– Viktorija Mrak in Magda Pišotek iz Melbourn,

– Mariza Ličen in Marija Žaja iz Sydneya in

– Marta Špes Skrbiš iz Adelaide. Ta je že v Sloveniji, kar je zmanjšalo stroške njene udeležbe.

Kot kriterij so bili upostevani mesto in leta poučevanja slovensčine in priporočila.

Zgoraj omenjene učiteljice slovenskega jezika

“Čeprav vemo, da učiteljice vlagajo iste napore za poučevanje in ohranjanje slovenskega jezika in prenašanje na mlade slovenske rodove, prosimo vse učiteljice, ki niso bile tokrat izbrane, za razumevanje. Hkrati je Urad za Slovence po svetu obvestil, da bodo učiteljice, ki so se prijavile za letos in niso bile izbrane, imele prednost pri razpisu za leto 1996, za katerega bodo veljali isti pogoji. – Aljaž Gosnar.”

Sveta noč

FRANC S.

FINŽGAR

NIKOLI nisem bil tako strašno potrft in tako obupno zapuščen kot tedaj, ko sem prvi sveti večer preživil čisto sam v svoji sobici. Daleč od očeta in matere in vseh naših dragih. O, tiste naše stare jaslice, ko smo lepili pastirčkom zlomljene noge, ko je oče o vsakem povedal posebno zgodbo, ko je mati že vsa praznična, a še vsa polna skrbi tekala po hiši in že vse urejeno še urejala, da bi bila naša lesena kajža kakor v prstanu - na to sveto božično noč. Pregrenka je bila bolečina, ko sem bil prvič iztrgan iz družine, iz družine, iz tega svetega kolektiva.

Danes pa je kolektiv vse. Toda ne tisti, ki zliva člane v eno dušo in eno srce. Ni več tisti, ko je še

veljalo: "Oče so rekli!" - Pika. In: "Mati želijo!" Izvršeno. To je bil tisti kolektiv svete askeze, ki je prenašal bremena drug drugega. V njem je bilo polno žrtev iz ljubezni. Nihče ni iskal svojega in sebe. Nobene zavisti, vse le daritev. In če le enega samega člana tega najlepšega občestva ni bilo v krogu skromne mize, je vse govorilo le o njem: Kje je, kod hodi, ali ga ni zadela nesreča? 'O, da bi ga skoraj dočakali...

Bolni smo, ker ugaša soj svetega družinskega kolektiva, ki bi moral prežarjati vsako drugo združbo. Duhovnega očiščenja ne bo, ako ne bo nove askeze, po kateri se mora človek otresti sanj o kreppljih, v katere so pognale človeške roke, in sanj o čekanih v čeljustih ljudi. Poveličevanju golega življenja je treba pripreti ventil.

Sveta noč!

V hlevčku živali, delavec Jožef, Marija, pastirji, Kralji: Sveti kolektiv! Nad njim betlehemska zvezda, v jaslicah On, ki je izničil samega sebe, da bi združil brate in sestre v kolektiv ljubezni, ki vse pretrpi, vse žrtvuje za druge.

Sveta noč!

Ni te, ako ni družine okrog jaslic, ako ni svita betlehemske zvezde, ako ni svetonočnih zvonov, ako ni vonja kadila in pri skrivnostnem rojstvu na oltarjih polnočnega speva: Gloria in excelsis Deo! Ako ne doživite tega božičnega večera v vsej topli krščanski lepoti, ob jaslicah in ob pesmi: Sveta noč, blažena noč!

Slovenske
jaslice
/M. Gaspari/

SLOVENSKI NARODNI SVET VIKTORIJE želi vsem svojim članom in prijateljem obilo božjega blagoslova za praznike in v novem letu 1995!

SLUŽBE BOŽJE

SV. RAFAEL, Merrylands - Upam, da ste prebrali v novembrski številki adventni in božični spored. Naj ga na kratko ponovim. Svete maše so vse adventne nedelje kot običajno, torej ob pol desetih dopoldne. Pol ure pred mašo je prilika za zakrament sprave, zadnjo nedeljo pred božičem pa tri četrt ure pred mašo. Sobotna vigilna maša, ki velja za nedeljsko, pa je vsaki teden ob sedmih zvečer. Spovedovanje je dvajset minut pred začetkom.

Božična devetdnevica bo od 16. do 24. decembra, s petjem adventnih spevov med mašo ob sedmih zvečer, na nedeljo (18. dec.) pa ob pol desetih dopoldne.

Polnočnica bo ob lepem vremenu letos na dvorišču, sicer pa v dvorani. Začetek božičnega koncerta bo ob pol dvanajstih zvečer pred polnočnico v soboto, 24. decembra.

Na božični dan bosta dve maši: ob osmih zjutraj z ljudskim petjem božičnih pesmi, ob pol desetih pa slovesna s petjem mešanega zbora.

Na Štefanovo - v ponedeljek 26. decembra - bo praznična maša ob pol desetih dopoldne in ob šestih zvečer. Ob pol osmih zvečer pa ste vabljeni v dvorano na **ŠTEFANOVANJE** in obenem **PRAZNOVANJE NEODVISNOSTI**. Na sporedu je najprej kulturni spored z nastopi, nato pa družabnost ob zvokih ansambla "Črni baron". Rezervacije so potrebne in prosimo, da jih napravite čimprej, najpozneje pa do poldne na dan prireditve, če bo seveda še kaj sedežev prostih. Cerkveni telefon je 637-7147, sestrski 682-5478.

Na dan novega leta, nedelja 1. januarja, je sveta maša pri nas ob pol desetih in tudi ob sedmih zvečer. - Novoletni dan je **DAN MIRU**, ko naj bi posebno goreče molili za mir. Prosili naj bi za prenehanje sovraštva, za medsebojno odpuščanje, razumevanje in ljubezen. Saj to je edina pot do resničnega miru - mimo vseh pogajanj o strategiji vojskovanja in prisiljenih prenehanjih bojevanja. Janjar pa je tudi posvečen Jezusovemu imenu. To naj bi nas znova navdalo s spoštovanjem do svetih imen, pa tudi s tem, da ne pozabimo zadoščevati za kletvine, ki žalijo Boga, Mater božjo in svetnike.

WLLONGONG-FIGTREE ima sveto mašo in adventno pobožnost vse srede v adventu ob sedmih zvečer. Na božično vigilijo, v soboto 24. dec., pa bo zgodnja "polnočnica" ob osmi uri zvečer. Maša bo tam potem spet na nedeljo novega leta, 1. januarja 1995, ob 11.30 dopoldne. Nato pa spet redna na nedelji 8. in 22. januarja ob petih dopoldne. Tako je vsako drugo in četrto nedeljo v

SV. RAFAEL SYDNEY

*Fr. Tomaž Menart, O. F. M.,
Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O. Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692*

*Slovenske sestre - frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

mesecu. - Vse rojake v Wollongongu in okolici lepo vabimo k službi božji, kakor tudi k dejavnostim kluba "Planica". Vsi ste dobrodošli, saj sta cerkev kot tudi klub tu za vas.

NEWCASTLE pride za slovensko mašo spet na vrsto v nedeljo 29. januarja ob šestih zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, Hunter Street, Hamilton. Pred mašo bo prilika za zakrament sprave, po maši pa se srečamo v dvorani pri čajanki. Vsi rojaki iz Newcastla in okolice lepo vabljeni. Pridite, da se bomo počutili res kot ena družina dobrega nebeškega Očeta!

WAGGA WAGGA bo imela obisk slovenskega duhovnika in našo službo božjo takoj v prvem mesecu novega leta, v nedeljo 15. januarja. Zbrali se bomo pri sestrah na Mt. Erin, Edmondson Road, kjer bo pričetek maše ob pol dvanajstih dopoldne. Pater, sestra in vsi bomo veseli, če bomo zbrani res stoddotno. Še najbolj vesel pa nas bo Jezus, ko se bo pri sveti maši daroval nebeškemu Očetu za nas in naše potrebe. Kdor ne more priti zaradi bolezni, pa naj po kakem rojaku pošlje obvestilo patru, da ga bo obiskal in obhajal na domu.

CANBERRA ima slovensko mašo v nedeljo 18. decembra, na božični dan (nedelja 25. dec.) in na dan novega leta (nedelja 1. jan. 1995), vsakič ob šestih zvečer v cerkvi sv. Petra in Pavla, Wisdom St., Garran. Redno srečanje v novem letu bo spet vsaki mesec na tretjo nedeljo, torej 15. januarja in 19. februarja. Pridite vsaj dvajset minut pred mašo na pevsko vajo. Radi sodelujte pri petju med mašo, saj je ljudsko petje, četudi je skupina pevcev s sestro Francko ob orglah. Številke ob zakristijskih

vratih kažejo, katere pesmi so na sporedu. V ta namen vzemite pesmarico ob prihodu v cerkev, kakor tudi oznanila. S številno udeležbo pokažimo, da cenimo slovensko mašo in petje naših lepih cerkvenih pesmi.

QUEENSLAND pride za slovensko službo božjo spet na vrsto v januarju. **SURFERS PARADISE** ima mašo v soboto 7. januarja ob 7.30 zvečer. Zbrali se bomo v cerkvi Srca Jezusovega, Fairway Drive, Merimac. Petje božičnih pesmi bo spremljala na orglah sestra Francka. Čim več nas bo, tem lepša bo naša domača maša in v duhovno korist vsem navzočim. Obvestite rojake, ki ne bodo tega brali! Patra pa obvestite o bolnikih, pa tudi sami jih radi obiščite! - **BRISBANE** ima slovensko mašo naslednji dan, v nedeljo 8. januarja, ob 11.30 dopoldne. Zbrali se bomo v običajni Marijini cerkvi v South Brisbane, vogal Peel & Merivale Sts. Ta maša bo za tamkajšnje rojake "božična", saj je v neposredni bližini praznika Jezusovega rojstva, novega leta, Razglašenja Gospodovega in nedelje Jezusovega krsta. Upam, da bo Stanko Sivec tudi tokrat organiziral pevsko vajo za petje pri tej službi božji. Pri petju bo pomagala sestra Francka. Obvestite nas, če veste za katerega bolnika med vami, ki ne more v cerkev!

POKOJNI - Dne 15. novembra je v kraju Ballina, NSW, umrla **MARIJA JAUŠNIK** r. Slapernik. Luč sveta je zagledala 3. novembra 1902 pri Sveti Trojici v Slovenskih goricah. V Avstralijo je prišla pred petimi leti. Lansko leto je odšla na obisk Slovenije. Živela in umrla je pri svoji hčerki Jožici por. Penca. Poleg nje zapušča v Avstraliji tudi sina Slavka, ki živi v Canberri. Pokopana je bila v Bellini.

V torek 29. novembra pa je v Lottie Stewart bolnišnici, Dundas Valley (Sydney), umrla **KATARINA STAUDINGER** r. Ahačič, po rodu iz Tržiča na Gorenjskem, kjer se je rodila 25. novembra 1895 v družini Jožeta in Neže r. Taler. Po vojni, leta 1946, so družino komunisti, kot toliko drugih, izselili v Avstrijo. V Avstralijo je prišla za možem in otroki 21. julija 1949 na ladji "Anne Salem". Živela je izmenoma pri otrocih v Brisbanu, Parramatti in Baulkham Hillu. Po poklicu je bila šivilja. Dan pred smrtjo je prejela sveto maziljenje in sveto popotnico ter je tako pripravljena odšla s tega sveta. Pokojnica zapušča dve hčerki - Hildegard por. Kleinkapl in Liselotte por. Bakker - ter dva sina - Bruno je poročen z Meiko r. Grasmayr, Jože pa z Rhondo r. Davies. Poleg njih zapušča enajst vnukov in osem

pravnikov, v domovini v Tržiču pa brata Naceta Ahačič. Pogrebno mašo smo imeli v petek 2. decembra v pokopališki kapeli sv. Mihaela, Rookwood, pokopana pa je bila poleg moža Jožeta, ki je bil po rodu iz Maribora in je umrl leta 1968.

Ob zaključku te kronike sem dobil telefonsko sporočilo, da je v torek 15. novembra v bolnišnici v Goulburnu, NSW, umrl **VIKTOR DENARDI**. Rojen je bil 28. septembra 1926 v Bovcu. V Avstralijo je prišel leta 1949. Poročen je bil Eldo, ki je italijanskega rodu. Družina živi v kraju Marulan, NSW, kjer zapušča poleg žene tudi sinove Mihaela, Roberta in Lucijana ter hčerko Špelo. En brat živi nekje v Italiji, sestra pa v Čedadu. - Pogrebna maša za pokojnega Viktorja je bila v Goulburnu dne 18. novembra, nato je bil pokopan na krajevnem pokopališču.

Naše iskreno sožalje sorodnikom vseh treh pokojnih. Za pokojne prosimo večni pokoj, za žalujoče pa vdanosti v božjo voljo.

KRSTI - **Adam Renko**, Padstow, NSW. Oče Valter, mati Diane r. Buckovič. Boter je bil Robert Buckovič. - Sv. Rafael, Merrylands, 30. okt. 94.

Ellie Marie Pritchard, Palm Vale, NSW. Oče Chris, mati Brigitte r. Prammer. Botra sta bila Peter in Chandani Prammer. - Sv. Rafael, Merrylands, dne 13. novembra 1994.

Emma Jayne Loon, Seven Hills, NSW. Oče Geoffrey Trevor Charlton, mati Mayda r. Špiclin. Botra je bila Marija Dolenc. - Sv. Rafael, Merrylands, dne 20. novembra 1994.

Novokrščencem, njih staršem in botrom - naše iskrene čestitke!

POROKI - **Aljoša Ivančič** in **Helena Felicijan**, oba iz Ljubljane. Priči sta bila Marko Borštnar in Jelka Koprivec.

Marko Borštnar in **Jelka Koprivec**, oba iz Ljubljane. Priči sta bila Aljoša in Helena Ivančič.

Oba para sta sklenila poroko v naši cerkvi v Merrylandsu dne 15. novembra 1994. Naše iskrene čestitke z željo, naj Bog blagoslavlja nadaljno življenjsko pot.

P. VALERIJAN

SV. CIRIL IN METOD, MELBOURNE

/Nadaljevanje s strani 301/ Slovenska

cerkev s slovenskim bogoslužjem je dar, ki ga ne bi smeli prezreti. Vsi skupaj se bomo morali bolj potruditi, da to ne bodo le pogrebne maše za našo skupnost.

Pri zahvalni maši na Elthamu je Društvo poskrbelo tudi za nabirko (\$ 324.85) in jo namenilo za potrebe cerkve. Dodali smo jo vsoti za obnovitev skupnega grobišča na Keilorju. Bog povrni!

V nedeljo so se desete maše udeležili gostje praznovanja na Elthamu; med njimi dr. Peter Vencelj, Aljaž Gosnar, odpravnik poslov RS, s svojo družino in Alfred Brežnik, častni konzul RS s svojo ženo. Peter Vencelj, ki je tudi podpredsednik Slovenskih krščanskih demokratov, se je po maši srečal še s Prijatelji Slovenskih krščanskih demokratov.

Prvo nedeljo v decembru smo imeli po mladinski maši **miklavževanje**. Odprla se je nebeška zavesa in med belimi oblaki so prihajali na oder angeli, sveti Peter, hudička in nazadnje za vsemi sveti Miklavž. V kratko igrico, ki so jo pripravili otroci Slomškove šole in druga mladina, še kratek program, v katerem so mladi pokazali Miklavžu, kako znajo moliti, peti in igrati. Isto igrico so ponovili še popoldne na elthamskem hribčku. Naš stari Miklavž Ivan Mejač je z veseljem tudi letos razveselil otoke, tako kot vrsto let doslej. Miklavžu, otrokom, učiteljici, mladini in staršem iskrena zahvala za pomoč in sodelovanje. Enako Pavlu in Don Dragici Skrbič za bele oblake dima, ki so spremljali prihod svetega Miklavža in njegovih spremljevalcev.

Miklavževa nedelja se je kočala s piknik kosilom, za katerega sta poskrbela Srečko Brožič in Janez Žnidaršič z Društvom svete Eme. Nazadnje za vsem je prišel na vrsto še letni zbor članov in prijateljev slovenske radijske ure na radiu **3ZZ FM (92.3)**, ki jo lahko poslušate vsako sredo zvečer od sedmih do osmih.

Z Miklavževo nedeljo se je končala tudi **Slomškova šola**. Letošnje leto je najprej poučevala otroke Veronika Smrdelj, ki je trenutno v Sloveniji. Ob njenem obisku poletne šole slovenskega jezika v Ljubljani in domovine nasploh, jo je nadomestila njena sestra Barbara. Otroci so jo lepo sprejeli. Obema učiteljicama hvala za njun čas in trud. Seveda šole ne bi bilo brez staršev in otrok, zato hvala tudi njim. Otroci so na odru večkrat pokazali, da so se marsikaj naučili. Škoda, da jih ni več. Res se začanja čas počitnic, a že moramo misliti na drugo leto. Starši že zdaj lahko prijavite svoje

otroke za Slomškovo šolo v naslednjem letu. Z medsebojnim sodelovanjem in trudi bodo vaši otroci ohranili materin jezik.

Prve dni decembra nas je obiskal dr. Jože Bernik s svojo ženo iz Chicaga. Kot predsednik Svetovnega slovenskega kongresa je bil v soboto 3. decembra gost večera, ki ga je v naši dvorani pripravil Slovenski narodni svet Viktorije. Pripovedoval je o novih usmeritvah svetovnega kongresa in o življenju slovenskih skupnosti v Združenih državah.

Med zadnjimi dogodki omenimo še čiščenje pred prazniki. Naše žene, ki redno skrbijo za cerkev, so očistile in premazale parket v cerkvi. Teden za teden prihajajo in skrbijo, da se lahko zbiramo vedno v čisti in sveži cerkvi. V soboto 10. decembra smo čistili tudi Baragov dom in okolico. Vsem skupaj naj Bog povrne za vse.

Pa še nekaj o Društvu svete Eme. Letos je delo po daljšem premoru lepo steklo. Za to se imamo zahvaliti vodstvu društva in mnogim, ki so nam skozi vse leto stali ob strani. Upokojenci so zadovoljni z nedeljskimi kosili vsako tretjo nedeljo v mesecu in vedno več drugih se jim pridruži. Tudi BBQ ali piknik kosilo, ki smo ga nekajkrat imeli, ste lepo sprejeli. Upam, da bomo ljudi po počitnicah nadaljevali s tako vnemo. Vseh iskrena zahvala!

V zvezi s prireditvami in kuhanjem še nekaj o štedilnikih. V Baragovem domu smo imeli že precej dotrajan štedilnik, ki je sestri Emi služil vsa njena avstralska leta. Tako smo začeli iskati novega (iz druge roke) in ga nazadnje tudi dobili. Francka Anžin, pa tudi druge gospodinje, ki so ga preizkusile, lahko povejo, da je bil res potreben. Dobili smo ga ravno med obiskom ansambla Ekart v našem domu. Z vašimi darovi (\$ 3,193.60) smo pokrili tričetrt stroškov. Pri tem naj omenim, da so darovali Društvo svete Eme in Slovenski narodni svet po tisoč dolarjev in Svet slovenskih organizacij dvesto dolarjev. Hvala za vse vaše darove. Društvo svete Eme je zamenjalo še štedilnik v dvorani. Tone Brne pa je naredil lične omarice za v kuhinjski kot. Tudi to je pripomoglo k temu, da je zdaj vzdušje v dvorani in posebej v kuhinji bolj prijetno.

Mladi! Po novem letu odhajamo na dvodnevni piknik v Daylesford na farmo Štefana Mrzela. Oglasite se pri predstavnikih Slovenske mladinske skupine (SYG).

Počitniška tedna v Mt. Elizi sta tokrat dva. Prvi od 8. do 14. in drugi od 15. do 21. januarja. Zakaj ne bi preživeli počitnic na morski obali skupaj z našimi otroci, mladimi in družinami! - P. TONE

Z VSEH VETROV

NEKAJ ŠTEVILK iz popisa prebivalstva v ZDA, kjer imajo štetje vsakih deset let. Zadnji je bil leta 1990. Zdaj objavljajo izsledke tega popisa. Za slovensko poreklo se je opredelilo 124.437 prebivalcev ZDA, malo manj kot dva tisoč razlike od štetja deset let prej - leta 1980 je bila ta številka 126.687.

Iz objavljenih podatkov je razvidno, da so ljudje slovenskega porekla prav v vseh zveznih državah. Največ jih je v državi Ohio in sicer 49.598 (pred desetimi leti 56.687). Druga država po slovenskem prebivalstvu je Pennsylvanija - 14.584 (pred desetimi leti 17.416), nato sledi Illinois z 11.743 prebivalci slovenskega rodu (pri prejšnjem štetju 12.471), Minnesota - 6.614 (prej 6.968), Wisconsin pa 6.478 (pred desetimi leti 6,277). Najmanj Slovencev živi v South Dakoti - 22, dočim jim ima North Dakota 24.

Podatki so zanimivi. Manj prepričljivi so naši avstralski, kjer Slovenci ali niso razumeli vprašanja na uradnem formularju zadnjega štetja, ali pa so zaradi kakega drugega vzroka zatajili svoje poreklo. Očitno nepravilna nizka številka (le 6194 avstralskih prebivalcev naj bi uporabljalo slovenščino) nam že škoduje in nam bo še. Kadar koli vlada kaj deli (n. pr. tudi radijski čas), gleda na številke uradnega štetja in jim tudi verjame.

ŠTIRIDESETLETNICO praznuje v letošnjem decembru prva slovenska cerkev v Kanadi. Dne 8. decembra 1954, na praznik Brezamežne, je škof dr. Gregorij Rožman blagoslovil cerkev Marije Pomagaj v Torontu in v njej prvokrat daroval sveto

Za pomoč in nasvet za zmerno ceno

**KOBAL & ASSOCIATES
SOLICITORS & ATTORNEYS**

Dorothy Kobal B.Com L.L.B.

81 Spring Ave,
(P.O. Box KL 806) Kings Langley 2147
(T) (02) 838 0334 (Fax) (02) 674 4583

Conveyancing, Wills & Probate, Small
Business, Litigation and General Advice.

mašo. Umetniško je cerkev opremil akademski kipar France Gorše. Glavni oltar krasi kopija brezjanske Kraljice Slovencev, delo frančiškana in akademskega slikarja p. Blaža Farčnika. Sliko je za detroitsko slovensko cerkev leta 1927 naročil pokojni urednik Misli p. Bernard Ambrožič. Ob njegovem obisku leta 1940 pa slike tam ni bilo. Končno jo je našel zapuščeno in jo odpeljal k Slovincem v Vineland na Niagarskem polotoku, kamor je hodil misijonarit med slovenske farmarje. Ko pa se je deset let kasneje zopet oglasil, je našel Marijino podobo v kleti pod cerkvijo. Znova je romala z njim, topot k bratu Lojzu (očetu sedanjega torontskega nadškofa dr. Alojzija Ambrožiča), ki je medtem kot begunec prišel s svojo družino v Kanado. Po dograditvi prve slovenske cerkve v Kanadi je Marija Pomagaj dobila častno mesto na glavnem oltarju, kjer prestoluje še danes.

Torontskim rojakom čestitamo k jubileju in jim želimo, da bi še dolgo lahko obiskovali Marijo Pomagaj v svoji cerkvi ter slovensko peli pred njeno podobo.

ZA IZVIRNI GREH POLITIKE je avstrijski škof Kurt Krenn ocenil **liberalizem**. Dejal je, da je duh liberalizma v vseh strankah. Zapeljuje ljudi, da živijo kot agnostiki, ruši red in tudi družino, ko priporoča svobodno igro moči in širi prepričanje, da si človek sam zadošča. V politiki je danes malo ljudi, ki si zares prizadevajo za resnico in za blaginjo ljudi. Prav zaradi tega pa je še mnogo bolj potrebno, da Cerkev opogumlja verne laike, naj začno delovati na političnem področju. Mnogi kristjani govorijo v zakristiji, ne gredo pa iz zakristije v svet, saj jih v svetu manjka, tako na univerzah in pri kulturnem delovanju kot v vsakdanjem življenju.

ETNIČNO ČIŠČENJE se v Bosni in Hercegovini nadaljuje, je v novembru med svojim pastoralnim obiskom na Dunaju povedal banjaluški škof Franjo Komarica. Predstavil je, kakšne grozote doživlja nesrbsko prebivalstvo od začetka vojne, o čemer ima zbrane podatke. V njegovi škofiji jih je ostalo od nekdanjih 70.000 katoličanov le še 28.000, večinoma starih.

RADIO VATIKAN je 8. novembra komentiral razmere v nekdanji vzhodni Evropi. Padeč berlinskega zidu 9. novembra 1989 je pomenil začetek konca komunističnih režimov na Poljskem, Madžarskem, v Bolgariji, Romuniji, na Češkoslovaškem, v Vzhodni Nemčiji, v Litvi, Latviji in Estoniji. Prehod od totalitarnih režimov

k parlamentarni demokraciji in od planskega k tržnemu gospodarstvu pa se je izkazal za veliko težjega, kot je bilo predvideno. Posledica je vrnitev nekdanjih komunističnih partij na oblast pod imenom socialistov v številnih državah: v Litvi leta 1992, na Poljskem v septembru 1993, na Madžarskem junija letos, na Slovaškem septembra, medtem ko so v Romuniji in Bolgariji nekdanji komunisti še vedno ostali na vladi. Slovenije ta vatikanska radijska oddaja ne omenja, razmere pa niso nič boljše kot po drugih državah. Bivši komunisti z novim imenom in svojimi preizkušanimi metodami ustavljajo razvoj demokracije ter izrabljajo dejstvo, da se ljudstvo po tolikih letih diktature enostavno ne znajde. A čas bo prinesel svoje, zaupajmo!

SLOVENIJA V SVETU je spet izgubila enega svojih zvestih sinov. V Clevelandu v ZDA je 28. oktobra v starosti 92 let umrl **Janez Varšek**, starosta slovenskih katoliških telovadcev, doma iz Viča v Ljubljani. Kljub starosti je bil do zadnjega svežega spomina. Ko sta se letos junija srečala z urednikom Misli, katerega je svoj čas učil orodno telovadbo, ga je po tolikih letih še spoznal. Po Varškovi zaslugi je slovensko ime zablestelo na predvojnih mednarodnih tekmovanjih v Brnu, Pragi, Parizu in Liegu. Kot begunec je vzgajal

mladi rod telovadcev v teborišču v Avstriji, končno pa v Clevelandu, kamor se je izselil. Številni rojaki so se udeležili pogreba, kjer se je na pokopališču pridružil ženi Jožici, ki je umrla leta 1989.

V **ARGENTINI** pa je 7. novembra umrl **Tine Duh**, dolgoletni neutrudljivi delavec za slovensko idejo, argentinski sotrudnik kanadske Slovenske države.

NOVIH KARDINALOV je papež Janez Pavel II. imenoval trideset iz štiriindvajsetih različnih narodnosti. Med njimi je tudi sarajevski nadškof Vinko Puljić. Albanski kardinal Mikel Koliqi je petindvajset let preživel v komunističnih albanskih ječah, minški nadškof kardinal Kazimierz Swiatek deset let v ruskih, praški nadškof kardinal Miroslav Vlk pa se je deset let preživljal kot delavec: z umivanjem izložbenih oken po češki prestolnici.

Kardinalski zbor zdaj šteje 167 članov, od katerih jih ima 120 pravico voliti papeža, ali biti izvoljeni za papeža.

Malo smo le računali, da pridemo tokrat na vrsto za kardinalski klobuk tudi Slovenci. Pa še ni nič in bo treba potrpežljivo čakati novih imenovanj. Edini naš kardinal doslej je bil kardinal Missia, ki je pokopan na Sveti Gori pri Novi Gorici.

HD HYUNDAI
MOTOR COMPANY

V.F.L.

PANELCARE P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,
DANDENONG, 3175

Ph: 793 1477 Fax: 793 1450

COLONIAL MUTUAL

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
- *BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

KOTIČEK

NAŠIH MLADIH

NAJ gre danes GALERIJA MLADIH v svojem iskranju v Geelong, ki je kar velika slovenska naselbina v Viktoriji, blizu Melbourne. Tam vsak Slovenec, pa tudi mnogi drugih narodnosti, pozna dekle z imenom ZLATA SELJAK.

Ko je Zlata zvedela, zakaj jo sprašujem za fotografijo, se je na moč branila, češ da ne spada več med mlade. Res ima dekle že svoja leta, a prišla je v Avstralijo kot devetletno dekletce, šla preko težav življenja v nove razmere, drugačne navade in drug jezik – pa pri tem ostala Slovenka in tudi poklicno uspela. Kakšen lep zgled vsem mladim, ki rastejo med nami!

Zlata je bila rojena na Kojskem. Zaradi razmer je morala mama bežati brez nje. Dekletce je pri sorodnikih v Ljubljani dolgo čakalo, da so bili končno po več letih urejeni papirji ter je legalno prišlo za starši v Avstralijo. V Geelongu je začela šolo: najprej Saint Patrick Primary, nato Sacred Heart College. Potem je začela delati v pisarni podjetja Handerson Springs. Sledilo je nekaj let pri RACV v oddelku za turizem kot Travel Consultant. Zdaj pa je Zlata uslužbena pri potovalni agenciji Travel Strength. Prav rada pomaga in usteže vsakemu, ki hoče potovati na obisk rodne domovine, posebno pa seveda svojim rojakom. Pri tem iskreno prizna, kako prav ji pride materinski jezik, ki ga je ohranila in tudi izpopolnila. Svojemu poklicnemu delu dodaja dobro mero začimbe, ki ji pravimo osebno zanimanje in volja biti v pomoč. Prav to jo dela priljubljeno, saj ni zgolj plačana uradnica

SVETONOČNA RADOST

NOCJO TAKO JE SVETLA NOČ,
SRCE BI KAR MOLILLO;
OBILO SREČE BOŽJE JE
KOT V SANJAH ZASLUTILO . . .

NOCJO TAKO JE SVETLA NOČ,
JE KOT POVZDIGOVANJE:
SRCE BEDI IN VENDARLE
PRELEPE SANJA SANJE . . .

TAKO JE SVETLA – KAKOR DA
NOV DAN NAM ZASIJAL JE . . .
IN SRCE ČUTI, DA NOCOJ
BOG SINA NAM POSLAL JE.

DANILO GORINŠEK

podjetja, ampak dela tudi s srcem. In prav tako je tudi v vsakdanjem življenju.

Njeno delo pri potovalni agenciji pa ji daje možnost, da tudi dosti potuje. V Sloveniji je bila doslej že petkrat. Poleg tega je obiskala druge evropske države, Novo Zelandijo, Ameriko, Azijo . . . "Povsod je lepo, v Sloveniji je pa najlepše," pravi Zlata in že računa, kdaj bo spet imela priliko obiskati rodno domovino.

Zlato želimo, da bi v svojem poklicu in svojem življenju storila še veliko dobrega. Lepa beseda in iskren smehljaj sta več vredna kot vse drugo! To je zlato pravilo, ki dela nepozabne prijatelje.

Vsem Kotičkarjem želim blagoslovljene božične praznike in obilo sreče v novem letu. In spomnite se kaj Strička, ki zaman čaka na vaša pisma! – Striček

IZ VELEPOSLANIŠTVA
REPUBLIKE SLOVENIJE, Canberra

ZAHVALA

Vsem predstavnikom slovenskih društev in organizacij, Verskih središč, Narodnih svetov, radijskih oddaj, časopisov in revij, izobraževalnih organizacij in poslovnežev se želim zahvaliti za izjemen sprejem in neformalne razgovore, s katerimi smo poglobili naše sodelovanje.

Sydney,
24. 11. 1994

Dr. Peter Vencelj
Državni sekretar

Vsem Slovenkam in Slovencem v Avstraliji voščimo vesele BOŽIČNE PRAZNIKE in srečno NOVO LETO 1995.

Ob tej priložnosti se Vam zahvaljujemo za izjemno sodelovanje in izkazano zaupanje v letu 1994.

Vam in družinam, sorodnikom in prijateljem, želimo veliko mero osebne sreče in zdravja, z željo, da imate še naprej tako veliko srce in moč, da tako zvesto ohranjate v Avstraliji naš slovenski jezik in kulturo, narodna izročila in tradicije.

Na zdravje vsem Slovenkam in Slovencem!

Andreja in Aljaž Gosnar Tina Omahen

Veleposlaništvo sporoča, da v januarju, ko je čas počitnic, ne bo običajnih konzularnih dni v Sydneyu in v Melbournu. Datum naslednjih bo objavljen v prihodnji številki Misli.

Uradi slovenskega veleposlaništva v Canberri pa bodo odprti tudi v počitniških tednih.

Kadar gre za nujne zadeve, naj stranke ne čakajo na konzularni dan, ampak naj se obrnejo same na naš urad, kjer bomo uredili vse potrebno za hitro rešitev primerov.

Veleposlaništvo RS v Canberri ima vsak delovni dan uradne ure od desetih do ene ure popoldne. V tem času lahko dobite vse potrebne konzularne informacije, osebno ali telefonično. S tem se bomo tudi lahko izognili napačnim tolmačenjem nekaterih konzularnih vprašanj.

Naše veleposlaništvo uraduje na naslovu:
ADVANCE BANK CENTRE – Level 6,
60 Marcus Clarke Street, CANBERRA CITY.

Številka telefona je (06) 243 4830.

Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pa pošiljajte na naš poštni

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

predal: EMBASSY OF SLOVENIA,
P. O. Box 284, Civic Square,
Canberra, A.C.T. 2608

ALJAŽ GOSNAR, odpravnik poslov

SYDNEY, NSW - Z veseljem sporočamo, da je Avstralska Slovenska Konferenca (ASK) ponovno zaživela. Imeli smo občni zbor v Cornubiji v Queenslandu v soboto in nedeljo 26. in 27. novembra 1994. Udeležili so se ga delegati Narodnih svetov iz Queenslanda, Viktorije, ACT in NSW.

Našemu vabilu se je z veseljem odzval tudi predsednik Svetovnega Slovenskega Kongresa, g. dr. Jože Bernik s soprogo go. dr. Marijo Bernik. Bili smo zelo počaščeni, saj sta prišla od daleč - iz

SLOVENŠČINO in SLOVENSKO KULTURNO DEDIŠČINO

lahko študirate na
MACQUARIE UNIVERZI
v Sydneyu -

Dopisno po pošti ali pa s prihodom na
predavanja.

Vsi SLOVENSKI PREDMETI
so lahko tudi del
VAŠE DIPLOME.

Tel (02) 544 1813, fax (02) 544 1640
ali pa direktno
univerza (02) 850 7032

THE SLOVENIAN STUDIES FOUNDATION TRUST
11 Nullaburra Rd Caringbah NSW 2229

Amerike, prav za to priložnost. Povedala sta nam marsikaj zanimivega. S svojo prisotnostjo sta nam vsem dvignila moralo in ponovno vero v Svetovni Slovenski Kongres ter s tem zaupanje in vneto za nadaljnje delo. Toda o tem morda več kdaj drugič.

Za danes samo: ISKRENA HVALA! prav vsem organizatorjem v Queenslandu, posebno pa g. Jožetu Vahu, predsedniku NSQueensland, g. Vinku Čoperju, predsedniku kluba Planinka, kakor tudi vsem gostoljubnim in odličnim kuharicam v slovenskem klubu Planinka. Člani Narodnega sveta Queenslanda so na svoje stroške pogostili delegate iz vse Avstralije z obilnim kosilom, malico in večerjo.

Posebno priznanje gre seveda tudi vsem delegatom Narodnih Svetov od blizu in daleč, ki so se udeležili občnega zbora in nekateri tudi sprejeli funkcije kot novi odborniki: blagajnik Jože Vah, tajnik Jože Smuk, podpredsednik Stanko Prosenak in predsednik Jože Senčar.

Ker se bližajo prazniki, želimo vsem članom in prijateljem: "NADVSE SREČEN BOŽIČ in naj se nam vsem v NOVEM LETU 1995 izpolnijo vse skrite želje, posebno pa, da ostanemo še naprej zvesti otroci SLOVENIJE!"

JOŽE SENČAR

MT. MEE, QLD. - Prejel sem novembrske Misli in jih takoj prečital, saj so vedno zanimive. Začudil sem se tako visokemu številu pokojnih v enem letu. Razumem urednikovo skrb, ker so med umrlimi tudi naročniki. Hvaležen sem Mariji Senčar za lep in sedanjemu času primeren članek.

Glavni namen mojega pisanja pa je poročilo o občnem zboru Avstralske Slovenske Konference (ASK), ki je bil 26. novembra v dvorani brisbanske "Planinke". Saj nekatere bralce Misli to gotovo zanima. Navzoči so bili delegati Slovenskih narodnih svetov (SNS) in sicer po trije iz Viktorije, NSW, ACT in Queenslanda. Prisostvovali so tudi gosta iz Amerike: predsednik Svetovnega slovenskega kongresa dr. Jože Bernik in njegova soproga, ter še nekateri člani SNSQLD.

Najprej so bila podana poročila posameznih

GLAS SLOVENIJE

AVSTRALSKI SLOVENSKI NEODVISNI ČASNIK
PRVI IN EDINI 14-DNEVNIK V AVSTRALIJI

Redno prinaša politične, gospodarske, kulturne in druge vesti in zanimivosti iz Slovenije, iz diplomatsko konzularnih predstavništev ter iz slovenske skupnosti

SAMO \$ 4.00 MESEČNO - letna naročnina \$ 50.00

PODPRITE NAS SLOVENSKI TISK

Naročilnice s priloženim čekom poslati na:

GLAS SLOVENIJE - uredništvo

2 / 15 Allandale Rd. Boronia, Victoria 3155

avstralskih Narodnih svetov, od katerih je viktorijsko želo posebno pozornost, saj obsega res obširen delovni spored. Tudi NSW se je predstavil s poročilom, ki je zelo optimistično, saj se po besedah g. Smuka delovanje stopnjuje in dviga tudi število članstva. Težje je govoriti o delovanju in uspehih v ACT in pri nas, ko nas je toliko manj kot n.pr. v Melbournu, toda navdušenost za slovenstvo in pravo demokracijo v rodni domovini je vsem pri srcu. To je kaj zgovorno izpričalo tudi poročilo iz ACT. Naj dodam k temu opombe vredno dejstvo, da je bila žrtev priti tako daleč na ta sestanek. Iz Canberre so prišli z osebnim avtom - prevoziti so morali 3000 kilometrov.

Srečanje se je pričelo ob enih popoldne in je trajalo do polnoči. Potekalo je v živahnem in prijateljskem vzdušju. Problem je bil le kratek čas za obravnavo vseh točk sporeda. Dr. Bernik nam je razložil delovanje SSK, posamezne konference, pomen medsebojne povezave in težave, ki nas spremljajo. Veliko je bilo govora o boljši povezavi med konferencami posameznih držav, zato je v načrtu glasilo, ki naj bi nas družilo in usklajevalo delo. Sprejetih je bilo več predlogov, med njimi tudi ta, da se predsednik ASK v nujnih in časovno omejenih primerih lahko posluži pravice in v okviru pravih polnomočno odloča.

Po mojem mnenju smo premalo govorili o ciljih SSK in ASK. Zdaj, ko je Slovenija dosegla samostojnost, je še vedno velik problem prava demokratizacija Slovenije. Temu problemu je treba posvetiti veliko energije, preko medijev narodu

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road 328 3999

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

predstaviti resnico in se zavzeti za žrtve povojnega režima. Treba je vzbuditi vest rojakom, da bodo po vesti odločali oz. volili. Če bo naša ustanova stala vedno na strani resnice ter se zavzemala za pravice zatiranih, potem bodo Slovenci doma in po svetu cenili njeno delo. Strah pred strankarstvom je po mojem popolnoma odveč, saj se za zatiranje in njih pravice več ali manj potegujejo vse stranke v pravi demokraciji. Upati smemo, da bo novi odbor ASK tudi v tej smeri kaj storil.

Sestava novega odbora ASK je sledeča: predsednik je Jože Senčar, podpredsednik Stanko Prosenak, tajnik Jože Smuk in blagajnik Jože Vah. - Izvoljeni predsednik se je vsem zahvalil za zaupanje in obljubil, da bo z novim odborom po najboljših močeh izpolnil želje prisotnih delegatov. Udeleženci so izrazili zadovoljstvo in hvaležno zahvalo našim gosposinjam za okusno postrežbo in gostoljubnost. Mi v Kraljčini deželi pa smo bili veseli, da so se delegati SNS potrudili in prišli na srečanje k nam. Novemu odboru želimo vsi iz srca obilo uspeha v novem poslovnem letu.

S slovenskimi pozdravi! - Mirko Cuderman

ZAHVALA IN ČESTITKA

Vsi odborniki THE SLOVENIAN STUDIES FOUNDATION TRUST-a bi se ob koncu leta 1994 radi zahvalili vsem članom in prijateljem za zaupanje in pomoč pri vzdrževanju slovenskega lektorata na Macquarie univerzi v Sydneyu. Posebna zahvala patru Baziliju, uredniku mesečnika MISLI, za večkratno brezplačno objavo velikega oglasa slovenskega študija.

Še enkrat hvala tudi vsem, ki ste pripomogli k uspehu slovenskega dela svetovne razstave LANGUAGE EXPO 1994. Gospod J. Smuk je poskrbel trideset A3 barvnih kopij, ne pa deset, kot je bilo pomotoma objavljeno v poročilu o Expo. V novembru nas je sydneyški Triglav Club Ltd. presenetil z darom, s čekom za 200 dolarjev. Tako se je izguba za Expo 94 zmanjšala na \$266.44. Najlepša hvala!

Vsem, ki so uspešno zaključili šolsko leto, posebno še maturantom in študentom slovenščine, iskreno čestitamo k uspehu in želimo, da se še naprej učijo in izpopolnjujejo v slovenščini. Saj je v Avstraliji zelo malo narodov, katerih jezik se poučuje v osnovni in srednji šoli kot tudi na univerzi. Dragi rojaki, vse premalo smo ponosni na to!

Iz dna srca kličemo: **BLAGOSLOVLJEN BOŽIČ, NOVO LETO 1995 pa Vam naj prinese mnogo MIRU, ZDRAVJA, SREČE, USPEHA, medsebojnega SPOŠTOVANJA in LJUBEZNI!**

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.
VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.
85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.
Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

V imenu Slovenskega Študijskega Sklada in Trusta se za leto 1994 poslavljam z venetsko slovenskim pozdravom: "OSTI JAREJ - OSTANI MLAD!"

Marija A. Senčar

KDO BI VEDEL POVEDATI...

...kje v Avstraliji se nahaja VALENTIN (Tine) ŽAKELJ, rojen 7. februarja 1944 v Logatcu na Notranjskem. Nazadnje se je oglasil iz Sydneya v avgustu 1967. Po njem sprašujeta sestra in na smrt bolna mati.

Sleherno sporočilo o pogrešanem bo hvaležno sprejeto ter poslano domačim.

Hči se je hotela posvetovati z mamo glede svojega ženina. - "Veš kaj," ji je odgovorila mama, "o tem & rajši pomeni z očetom: on se je poročil bolj pametno kot sem se jaz..."

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 808 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta MURRAY in FRANK BERIC

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni oazen, sončna terasa, pralnica, TV, ventilatorji, zajtrk po želji...

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.

Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway
(ali pa P. O. Box 691)

SURFERS PARADISE, QLD. 4217

Telefon: (075) 398 759

"Mama, ali smem brati knjigo v postelji, dokler ne zaspim?"

"Naj bo, dragi Jožek, ampak niti minuto dalje!"

+

"Sin, ne smes govoriti kar tja v tri dni. Priznam, da tudi jaz zinem včasih kakšno neumno, a vedno prej dobro premislim."

+

"Ali ti sin še dela težave v šoli?"

"Samo ne sprašuj! Tako me je sram, da hodim na roditeljske sestanke pod tujim imenom."

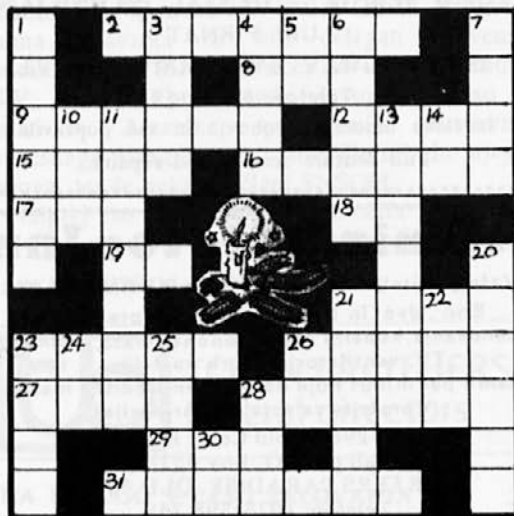

Križanka /Ivanka Žabkar/

Vodoravno: 2. glasbena nota po vrednosti; 8. kvišku, navzgor; 9. prijazen poziv; 12. konec molitve; 15. z vodo obdana zemlja; 16. ena barv; 17. neresnica; 18. glavna karta pri igri; 19. veznik; 21. včasih krasita dekliško glavo; 23. sukno, tkanina; 26. dohodek, dobiček; 27. predpona (tujka) za vse v zvezi z letalstvom; 28. enota oborožene sile; 29. nasprotno od črn; 31. slovenska reka.

Navpično: 1. zadosti; 3. pri elektriki je lahko usoden; 4. slovansko moško ime; 5. kratica za številko (tujka); 6. izbor malovrednih drobnih predmetov; 7. telesna poškodba; 10. oče; 11. moško ime; 13. meso in mesni izdelki na splošno; 14. eden krajše; 20. upodabljati s črtami; 21. težko, z naporom; 22. tukaj; 23. včasih je bila nujno v zvezi z nevesto; 24. prislov; 25. gozdni sadež; 26. kratica za akademski naslov; 28. veznik; 30. kratica za elektronski volt.

Rešitev pošljite do 15. januarja na uredništvo.

DO YOU NEED A GOOD PLUMBER? POTREBUJETE KLEPARJA, VODNEGA ALI PLINSKEGA INSTALATERJA?

Rojakom Melbournu in okolice
se priporoča in je na uslugo
JOŽE ŽUGIČ,

5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631

REŠITEV novembrske križanke:

Vodoravno: 1. spet; 5. jopa; 9. šteti; 10. Ahaja; 12. Portoriko; 14. Dr.; 15. ata; 16. Sava; 17. Rog; 18. roža; 20. na; 21. kavo; 22. kriva; 24. navdan; 26. štrk; 28. Sao; 29. koča; 31. in; 33. smet; 36. RBE; 37. vsak; 39. LNR; 40. oe; 41. baldrijan; 43. grdoba; 45. svak; 46. oksid; 47. ton.

Navpično: 1. Stražišče; 2. pet; 3. etos; 4. tiran; 5. Jaka; 6. oho; 7. pa; 8. ajdova; 9. šotor; 11. argon; 12. park; 13. Ivan; 17. Radomljan; 19. avta; 21. kvas; 23. ar; 25. as; 27. kislad; 29. krog; 30. obero; 32. nad-; 34. enak; 35. trn; 37. vabi; 38. krst; 41. bos; 42. Ivo; 44. DK.

Rešitev so poslali: Jože Grilj, Ivan Podlesnik, Lidija Čušin, Francka Anžin, Marjan Jonke, Jože Šritof. Žreb je izbral Ivana Podlesnika.

PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

- + Zaradi pomanjkanja novih zmag slavimo stare.
- + Zgodovina nas uči, da ne smemo verjeti zgodovinarjem.
- + Zgodovinarji opredeljujejo preteklost v dobre zlate čase.
- + Zgradili smo eno samo pot, a kljub temu vedno znova pridemo do razpotja.
- + Z našo trgovsko mrežo se da prej ujeti izgubo kakor pa dobiček.
- + Zgodovinar je podoben gledališkemu kritiku, ki ocenjuje predstavo, ki jo ni videl.
- + Z integracijo zvezd ne dobiš sonca.
- + Z varnostno službo je tako kot z varovalko: če pride do kratkega stika, jo moraš zamenjati.
- + Za vse, česar nimate, se lahko zahvalite samo nam.
- + Čas je sodnik, ki sodi sodnikom.
- + Nočemo v zgodovino, dokler ne gredo nekateri iz nje.

HOJA ZA KRISTUSOM – Knjižica je v obliki molitvenika in obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Prva izdaja je pošla, druga je na poti in jo kmalu pričakujemo.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI – V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

WHISPER – Anglesko-slovenske pesmi Danijele Hliš. – Cena 10 dol.
MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8 dolarjev.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

ŽIVLJENJSKI IZZIVI je naslov knjige inž. Ivana Žigona, ki je izšla pravkar v Ljubljani. Cena je znižana na 15.– dolarjev.

JEZUS DOBRÍ PASTIR. Baragove molitve je zbral v molitvenik dr.F. Jaklič – Z velikimi črkami za slabe oči. – Cena 10 dolarjev.

LEPOTE SLOVENSКИH CER-KVA je monumentalna knjiga z 283 čudovitimi barvnimi posnetki. Avtor fotografij je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Kupi jo, da bo postala tvoj družinski zaklad, ki ga boš s ponosom pokazal obiskovalcem druge narodnosti. Cena 49 dolarjev.

ZA PEST DROBIŽA je najnovejša pesniška zbirka, ki nam jo poklanja adelaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena deset dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

1995 GROUPS FOR SLOVENIJA

Book now for 4 economical groups
departing from Adelaide - Brisbane - Melbourne or Sydney
in May - June - July and August 1995

SLOVENIA TRAVEL / DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ŽE SEDAJ ZA SKUPINSKO
POTOVANJE NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1995

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666